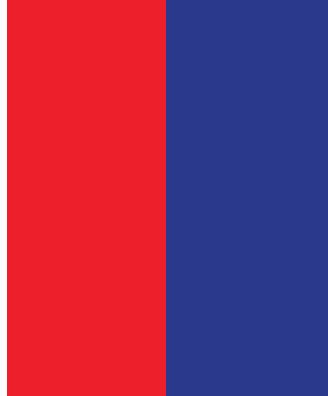

M I L O S L A V V L A Š I C

STO

LET FOTBALU V LÍŠNI

Sestavil:

Miloslav Vlašic za pomoci klubových ročenek, úředních zpráv klubu i řídících komisí, dobového tisku a vzpomínek pamětníků.

Foto: archiv a Martina Šperková

Vydal: SK Líšeň 2019, a.s., Kučerova 1776/4, 628 00 Brno

Výroba: Tiskárna SETTRONIC, Bubeníčková 30, 615 00 Brno

Náklad: 1500 ks

Předmluva

Když 20. května 1924 zakládal poštovní úředník Josef Hanzl se svými přáteli ze socialistické politické strany organizovaný fotbal v městyse Líšeň nedaleko Brna, rozhodně netušil, jak se tenhle klub rozroste. Původně šlo o sbírání politických bodů, když straníci využili stoupajícího zájmu o fotbal, který se v Líšni hrál na mnoha plátcích. Při vzniku neměl klub ani sto členů, před covidovou anabází jich registroval přes tisícovku. Začínalo se s dvěma mužstvy, dnes hraje v Líšni 32 kolektivů, z toho 25 mládežnických. Přitom v létě před jubilejní sezónou došlo k rozhodnutí o zrušení C mužstva mužů. Za soupeři se jezdilo v okolí do Šlapanic, Slavkova, Podolí. Dnes první mužstvo cestuje po celé republice v ligové soutěži. Tehdy se líšeňští příznivci těšili z výhry nad brněnskými

kluby, v tomto století oslavovali postup svého divizního týmu v pohárové soutěži přes jeden z nejslavnějších klubů Česka i Československa Slavii Praha. V současné době patří hráči Líšně k elitě druhé nejvyšší soutěže a nebýt covidových opatření, mohli hrát baráž o I. ligu.

Klub, který v době vzniku neměl ani vlastní hřiště, se dnes pyšní stále se vylepšujícím stánkem, s nádhernou tribunou, kvalitním zázemím, hřištěm s umělým trávníkem, obrovskou základnou a prvním mužstvem, které se zabydlo v profesionálním fotbalu nejlepších týmů v republice. Za sto let se z málo významného spolku líšeňských fotbalistů stalo respektovaným a fotbalovými experty vysoce uznávaným společenstvím.

Líšeňský stadión má dnes nádhernou tribunu, která bývá často zaplněna. Ale ve své dlouhé historii lákala fotbalová Líšeň často příznivce, aniž by měli přihlížející kvalitní zázemí. Snímek je z pohárového střetnutí SK Líšeň – SK Baťa Zlín v roce 1942. Kolem hřiště se shromáždilo přes 5000 nadšených diváků.

Zdravice osobností

Stovka je v životě lidském magické číslo, které se podaří dosáhnout jen malé části populace. Se sportovními kluby je to jiné. Na rozdíl od jednoho lidského života si mohou v klubu předávat štafetu. V přehledu předsedů uvidíte kolik funkcionářů klub vedlo s přesvědčením, že přispívají k lepší budoucnosti. V Líšni to tak většinou platilo. Vždyť tu s položením základního kamene existovaly jen dvě jedenáctky, které neměly vlastní hřiště. První předseda Josef Hanzl by se patrně divil, kam jeho původní nápad dotáhli jeho následníci. Hráčů je tu dvacetkrát více. Hřiště zdobí moderní tribuna. V areálu je další plácek s umělou trávou. Do Líšně jezdí bojovat mužstva z celé republiky. Je vidět, že sto let klub jen tak nahodile neprožil. Což vidí i představitelé kraje, města a městské části, kteří líšeňským fotbalistům k výročí popřáli a povzbudili je k dalším dobrým výsledkům.

Fotbal je jednoduchá hra. Dvě branky, balón a jedenáct hráčů na každé straně proti sobě. Je to jednoduchá hra, když si odmyslíte všechny ty věci okolo a myslíte jenom na to, proč fotbal milujete. Sto let je neuvěřitelná doba. Je to obrovský příběh nadšení i tvrdé práce. Skládá se z malých příběhů nadšenců, kteří v hospodě založili klub, hráčů, rodičů, trenérů, manažerů, všech, kteří se starají o zázemí, a fanoušků. Každý z nich svým životem psal příběh SK Líšeň. Je to jen fotbal. A přitom celý svět. Hodně štěstí do další stovky.

Mgr. Jan Grolich, hejtman Jihomoravského kraje

Milí fotbaloví fanoušci, vážení čtenáři, v rukou právě držíte knihu, jež pojednává o stoleté historii SK Líšeň a všech zásadních momentech lemujících tuto cestu. Líšeňský fotbal si prošel turbulentními obdobími, kdy zažil velkolepé úspěchy i bolestivá zklamání. Několikrát mu hrozil také zánik, avšak ohromné úsilí hráčů i managementu klub vždy podrželo a učinilo z něj sportovní fenomén.

Úctyhodný je především vývoj klubu: ještě zkraye tisíciletí působil mužský A-tým na krajské úrovni, zatímco dnes již stabilně hraje druhou nejvyšší soutěž. Na příkladu Líšně navíc jasně vidíme, co k vzestupu vedlo. Základem se stala vynikající výchova mladých talentů, s níž se zároveň pojí modernizace zázemí pro tréninky a zápasy. Líšeň tak jde nejlepším příkladem i mnoha dalším oddílům s obdobnou filozofií.

S klubem spojila aspoň část kariéry také řada jmen, jež se později prosadila v české první lize. Proto nelze pochybovat, že Líšeň otevírá dveře všem ambiciózním hráčům a hráčkám, pro něž fotbal znamená vášeň a smysl života. Nestojí to ale jen na samotných sportovcích, kteří týden co týden bojují za svůj tým. SK Líšeň je současně unikátní svojí rodinnou atmosférou, v níž zastávají klíčovou roli fanoušci a celá lo-kální komunita. Právě neutuchající zápal všech lidí kolem klubu vytváří nezlomnou soudržnost, z níž se rodí výhry a památné momenty.

Jsem přesvědčena, že tato kniha přinese nejen poznání o bohaté historii SK Líšeň, ale také inspiraci pro budoucí generace, aby pokračovaly v jeho odkazu a posouvaly dosavadní limity. Jsem na klub hrdá a přeji mu, aby si i do budoucna plnil velké sportovní sny. Zkrátka aby úspěšně navazoval na to, co za uplynulých 100 let vybudoval. Předně ať se brzy vydaří postup do nejvyšší soutěže, kam Líšeň svým nadšením a vítěznou mentalitou jednoznačně patří.

JUDr. Markéta Vaňková, primátorka města Brna

Slušivé úspěchy posledních let zdobí sté výročí fotbalové Líšně. Co platilo tehdy, platí i nyní. Vytrvalost, radost, tvrdá práce a odhodlání pro sportovní vášeň přináší líšeňskému fotbalu skvělé úspěchy. Bez práce nejsou koláče, platilo před sto lety při vzniku klubu, stejně jako nyní. Hrát ligové zápasy na domácím hřišti je splněný sen všech příznivců a hráčů SK Líšeň. Fenomenální úspěch!

Nelze pominout odhodlání a určitou pošetilost z počátku devadesátých let. Tehdy předseda klubu Karel Hladiš přišel s vizí postupu do vyšších soutěží, již později specifikoval na druhou ligu. Líšeň se tehdy potýkala v městském přeboru. Nevynikala nad stovkami podobných fotbalových klubů. Karel zapojil svůj organizační talent, pracovitost a buldočí vytrvalost, aby dosáhl vytčeného cíle. Přesvědčil členy výboru, nadchl desítky fotbalových hráčů a fandů, kteří společně pracovali a nesou obrovský podíl na současném úspěchu. Tehdy i nyní by to nebylo možné bez dobrovolníků a nadšenců. Jim patří obrovské uznání. Jsou jich desítky, ba stovky, spojuje je láska k sportu, k fotbalu, smysl pro fair play. Patří jim náš dík.

Líšeň byla a vždy bude připravena podpořit své sportovce a fotbalisty. Myslím, že SK Líšeň si tuto podporu plně zasloužil a zasluhuje. Jsme rádi, že jsme mohli být nápomocní a podporovat klub, ať už finančně nebo materiálně. Kdo by dnes neznal SK Líšeň? Kdo zná fotbal, zná Líšeň! Hrdost a radost pocítuji vždy, když směřuji na zápas na našem hřišti. Za to patří díky všem, kteří svou prací, osobním nasazením a podporou přispěli k tomu, že ve sto letech může SK Líšeň soupeřit s nejlepšími kluby naší země. Vytrvalost růže přináší. Předseda klubu Karel Hladiš s neodbytnou vytrvalostí dostal tomu, čemu tehdy málokdo věřil. Splnil sen a dodržel slovo, hrajeme druhou ligu! Vraťme se na začátek devadesátých let. Zasněme se a položme si pošetilou otázku: Kde by SK Líšeň byla, kdyby si předseda přál hrát 1. ligu?

Dovolte mi taky přání k stému výročí. Přeji SK Líšeň a nám ke sto letům, abychom si brzy zahráli o 1. ligu. Nebude to snadné, ale snít se musí. Je to také příběh našeho fotbalu. Umět snít velké sny a jít si za nimi! Sportu zdar a fotbalu zvlášť!

Mgr. Břetislav Štefan, starosta městské části Brno-Líšeň

Vážení přátelé fotbalu v Líšni, fotbal v Líšni slaví v roce 2024 sto let existence. Za těch sto let se vystříдалo mnoho názvů, hráčů, trenérů, předsedů a dalších funkcionářů. Měnila se i poloha hřiště, střídala se i úspěšnější a méně úspěšná období. Jediné však zůstává. Fotbal v Líšni dělají lidé, kteří jsou srdcaři, fotbalem v Líšni žijí. Jedním příkladem za všechny je pan Josef Derfl, který ve fotbale v Líšni funguje již více jak 60 let, jako hráč, kapitán, vedoucí mužstva, člen výboru, občas hlasatel, pořadatel až po funkci ředitele areálu. Lidí, kteří pracují v SK Líšeň několik desítek let bychom jak v minulosti, tak v současnosti našli více.

V roce 1989 se několik příznivců fotbalu v Líšni dohodlo, že se pokusí obnovit samostatný SK Líšeň, který byl v této době spojen se Sokolem do Spartaku Líšeň. Podařilo se bez jakýchkoliv problémů obnovit jak činnost samostatného Sokola v Líšni, tak fotbalového klubu SK Líšeň.

Pro těch několik nadšenců z té doby to byla výzva dokázat, že chtějí pozvednout fotbal v Líšni. Je třeba říci, že se jim to do dnešního dne podařilo. Pokud vytrváte a přečtete celou knihu, posoudíte sami, co se podařilo. Jen stručně, z městského přeboru je II. liga, ze čtyř družstev je skoro třicet družstev, z toho pět ženských družstev i v I. a II. lize. Z jednoho škvárového hřiště je travnatá plocha, malá tráva, hřiště s umělým povrchem a díky pomoci rodiny Belcredi také v Mariánské údolí i tři tréninkové travnaté plochy. Také zázemí klubu se zlepšilo. Místo starých kabin, je dnes nová tribuna se zázemím, podařilo se opravit orlovnu, kterou má SK Líšeň pronajatou od městské části Brno-Líšeň, vybudovat restauraci z původního skladu geodézie, udělat nástavbu starých kabiny a mnoho dalších drobnějších věcí.

Do dalších let si přeji, aby se našli další srdcaři, kteří dovedou SK Líšeň k dalším metám.

Ing. Karel Hladiš, CSc., předseda SK Líšeň

1924/1934: SK Československý Socialista Líšeň

Z louky na hřiště

I v Líšni před sto lety propadli mladí chlapci pouličnímu fotbalu. Kůlníci z Mariánského údolí, Klajdováci, či kluci ze Zahradní a jiní obsadili plácky na loukách Líšně. Hrávalo se na Mazlově louce u kapličky, na loukách pod starými zámky, na vojenském cvičišti u Klajdovky i jinde. Největší pozornost přitahovala jedenáctka, hrající na skladišti řeziva tesařství Karla Kozla, který měl v družstvu syny Stanislava a Antonína. Ti společně s dalšími hráči Františkem a Inocencem Závodníkovými, Václavem Milotínským, Josefem Kutnohorským, Klementem Hromkem, Jindřichem Ševčíkem a dalšími vytvořili základ nově vytvořeného závodního mužstva SK Československý Socialista Líšeň.

Klub vznikl 20. května 1924 pod křídly politické strany. Ustavující valná schůze se konala v hostinci u Slezáků za hojné účasti. Prvním předsedou se stal Josef Hanzl, místopředsedou Josef Brzobohatý, jednatelem Bedřich Opletal, zapisovatelem Jan Studýnka, pokladníkem Emil Linger, hospodářem Václav Svánovský. Z počátku měl klub 89 členů, z toho 59 činných. Výbor se scházel jednou týdně a měl co

k řešení. Potřeboval zajistit kopačky, dresy i míče. Jeden balón stál 250 Kč, což byla v dané době cena vysoká. Socialisté notně pomáhali při krytí výloh i při jednáních s mecenáši. Záhy po založení klubu navštívili Ludvíka Huga Belcrediho a jednali s ním o uvolnění pozemku pro výstavbu nového hřiště, které hráčům chybělo. Statkář vyšel politikům vstříc a pronajal jim pozemek mezi sokolovnou a bývalou orlovnou podél silnice v dnešní Holzově ulici. Nájem činil 2000 Kč za rok. Členové klubu se dali do pilné práce a na podzim mohli hřiště otevřít.

Slavnostní otevření hřiště se konalo 12. října 1924 pod názvem Sportovní den s otevřením hřiště v Líšni. Událost zaznamenal i dobový tisk. Týdeník Sport, jenž vycházel v Brně každou středu, měl ve vydání z 15. října 1924 hlavní článek týkající se brněnského fotbalového derby Moravská Slavia – Židenice, ale na straně 8 přinesl malý článek o události pod titulkem Slavnostní otevření hřiště v Líšni. Stálo v něm: *Slavnost tato vydařila se v neděli velkolepě. Za zvuků hudby přišla čtyři mužstva doprostřed hřiště, kde předseda S.K. Čs. S. Líšeň daroval S.K. Šlapanice vkusnou vlajku. Potom začíná předzápas S.K. Čs. S. Líšeň II – S.K. Šlapanice III, který domácí vyhrávají*

Líšeňská jedenáctka z roku vzniku organizovaného fotbalu. Mužstvo z roku 1924 tvořili zleva Milotínský, Kutnohorský, Tmá, Sehnal, Brzobohatý, Inocenc Závodník, Ryšavý, František Závodník, Ševčík, Hromek a Hnilica.

2:0. Byla radost se dívat na mladé hochy, kteří hráli s velkým nadšením a zaslouženě vyhráli. Hlavní zápas S.K. Čs. S. Líšeň – S.K. Šlapanice II 7:2 (3:0). Domáci skutečně hráli výborný fotbal. V první řadě byl to útok, který pěkně kombinoval a procházel řadami hostů. Záloha dobře podporovala útok a v obraně exceloval levý obránce a brankář. S.K. Šlapanice byl v obraně posílen Cecavou, který měl sice smůlu, že dal vlastní goal a přestřelil z penalty, jinak hrál výborně a dojem své hry zesílil efektní ranou z dálky, které pomohl back domácích do goalu. Útok hostů hrál dobře, ale špatně střílel. Záloha více podporovala útok, než bránila. Brankář při větší pozornosti mohl chytit jeden goal. Soudce Šikral přehlédl některé přestupky. Návštěva byla obrovská.“

Dodejme, že odpolednímu programu předcházela průvod sportovců v nových dresech. Líšeňští měli červené s bílým lemováním, modré kalhoty a černé štulpny s bílými pruhy. V prvním utkání se Líšeň prosadila brankami Andrlého a Sádlika. V hlavním utkání

byl střelcem zápasu Hromek se 4 góly, další dva připojil Inocenc Závodník, jeden jeho bratr František. Premiérový zápas odehrál tým ve složení: Milotínský – Kutnohorský, Ševčík – Hudec, Hnilica, Tmé – Brzobohatý, F. Závodník, I. Závodník, Hromek, Sehnal. Druhé mužstvo Líšně hrálo v sestavě: Hynek – Anderle, Bednařík – Kučera, Jaroš, Kopecký – Křivánek, Sádlický, Šón, Lůža, Bozenicar. Do konce roku odehrálo mužstvo deset zápasů, z nichž šest vyhrálo, tři prohrálo a jedno utkání skončilo nerozhodně. Všechny zápasy sehráli Milotínský, Kutnohorský, Tmé, Hnilica, Sehnal, I. Závodník a Hromek, který v nich nastřílel 15 branek.

Sportovní a organizační úspěch přivedl do klubu další členy. Nehrál se jen fotbal, ale přes zimu vyvíjel klub i bohatou kulturní činnost. Popularitě se těšil zejména sportovní karneval. Tahouny byli známý líšeňský komik J. Ševčík, či neúnavný organizátor a režisér ochotnické scény A. Brzobohatý. Na první valné hromadě v únoru 1925 byl zaznamenán přírůstek 30

Velkou motivací pro fotbalisty byl v prvních letech činnosti Slavkovský pohár, jehož držení mělo značnou váznost. Tým, jenž představujeme na snímku, vyhrál pohár na hřišti v Bučovicích, kde ve finále zdolal celek Slavkova brankou v závěru utkání. Nahoře zleva stojí M. Skotal, Al. Brzobohatý, J. Tmé, Luža, Jos. Juránek, Sehnal, Opletal, uprostřed jsou Fr. Hudec, L. Jaroš, Ševčík, dole J. Pišan, V. Fitz a B. Irain.

nových členů, což tvořilo třetinu původního počtu. Klub dostavoval hřiště, postavil nové převlékárny i místnost pro občerstvení diváků. Hřiště bylo nově oploceno. Garantem prací byl zakládající člen Marce-
lín Skoták.

První mužstvo pokračovalo v roce 1925 v přátel-
ských utkáních. Hrál i s kombinovaným mužstvem
SK Židenice 0:12, zájezdovou jedenáctku Moravské
Slavie porazilo 5:2. Na konci roku měl klub už 195 čle-
nů a 15 dorostenců. Přibylo i třetí mužstvo pod vede-
ním Jana Buchty. První mužstvo odehrálo 36 zápasů.
Nejčastěji hráli Hromek, Milotínský, Kutnohorský,
Tmé, Ševčík a Hnilica.

Sportovní zajímavost: *Líšeňské uliční jedenáctky
nebyly členy Západomoravské fotbalové župy, přes-
to mělo dění pevný organizační řád, které zahrno-
valy nejen program zápasů, ale i přestupové jednání.*

Perlička: *Jen málo hráčů si nazulo na nohy kopačky.
Spíše se hrávalo v pracovní obuvi, část hráčů běhala
na loukách na boso.*

Konečně se hraje o body

Do mistrovských soutěží se klub zapojil až v roce
1926. Líšeň byla zařazena do III. třídy Západomorav-
ské župy. Svoji skupinu vyhrála. V kvalifikačním tur-
naji o dvě postupová místa s dalšími vítězi okrsků,
obsadila Líšeň třetí místo za SK Husovice a SK Kyjov.
Za Líšni skončily brněnské kluby Olympie a Unionu.
Závěr nebyl moc zdařilý, neboť fotbalovou Líšeň pro-
následovaly finanční problémy, kvůli nimž neodjeli
fotbalisté k závěrečnému zápasu kvalifikace do Kyjo-
va. V tomto roce docházelo k větším přesunům. Prv-
ní tým byl doplněn o několik hráčů z B mužstva.
Přicházeli i noví hráči. První mužstvo sehrálo celkem
40 zápasů. Nejčastěji byli na hřišti J. Ševčík, J. Pišan,
V. Milotínský. Nejlepším střelcem opět K. Hromek
s 58 góly. Činnost zahájil dorostenecký tým pod ve-
dením Josefa Brzobohatého. V čele klubu vystřídal
Josefa Hanzla František Šilar.

V roce 1927 nastala velká obměna hráčského kád-
ru. Odešel brankář Milotínský, na vojnu narukovali
Zdražil, Brzobohatý, Kutnohorský, Ryšavý, Sehnal
i kanonýr Hromek. Mužstvo nastupovalo ve složení:
Fitz – Stuchlík, Pišan – Ševčík, Hudec, Tmé – Jaroš,
Křivánek, Juránek, F. Závodník, Lůža. Největším
úspěchem sezony bylo vítězství v pohárovém turnaji

SK Slavkov v Bučovicích. V mistrovských soutěžích
nebyla dohrána III. třída, když dva týmy ze čtyř účast-
níků nedohrály soutěž. V upravené II. třídě skončila
Líšeň uprostřed tabulky.

V roce 1928 došlo k obměně vedení. Předsedou
byl nadále František Šilar, ale výbor byl doplněn
o mladší spolupracovníky. První tým vyhrál II. třídu
a v kvalifikaci mu stačilo druhé místo k postupu do
I. B třídy. Dobrých výsledků dosahoval i dorost pod
vedením J. Studýnky. Řada jeho svěřenců v pozděj-
ších letech se stala oporami prvního mužstva. V tom-
to roce Líšeň obhajovala prvenství Slavkovského po-
háru, ale na domácím hřišti prohrála hned první zá-
pas s Bučovicemi. Po postupu do I. B třídy, kde čeka-
li kvalitní soupeři DSK Brno XV, Sparta Brno, SK
Královo Pole, SK Šlapanice, Moravia Brno a další, byla
vyžadována důkladnější příprava. Treninky byly sys-
tematické a účast hráčů kontrolována. V závěru roku
1929 získala Líšeň Slavkovský pohár, který se hrál ve
Slavíkovcích. Porazila v prvním kole Bučovice 1:0.
Branku vstřelil Tmé. Ve finále vyhrála v nastavení nad
pořádajícím klubem ze Slavíkovců 2:1.

V roce 1930 Líšeň v I. B třídě unikla sestupu až v zá-
věru sezony, kdy bylo mužstvo doplněno dorostenci.
Nedařilo se ani v tradičním Slavkovském poháru.
V prvním kole podlehl Líšeň Bučovicím 1:2. Na sklon-
ku roku 1931 zemřel zakládající člen a dosavadní
předseda klubu František Šilar, který byl organizač-
ním tahounem klubu a zajišťoval i materiální podpo-
ru. Jeho pozici převzal Stanislav Kozel, který přivedl
k mužstvu populárního internacionála Antonína Laš-
tovičku, jenž zvýšil náročnost přípravy. Trenér byl zá-
roveň i hráčem. Vedle něho nastupovali k utkáním
Hromek, Veselý, Jaroš, Tmé, Juránek, Poláček, Hudec,
Černý, Vaverka, Jaroš, Stehlík a další. V tomto období
byl předseda Stanislav Kozel i členem ústředí župy.
I v těžké finanční situaci, která nastala po krachu na
newyorské burze, dokázal zorganizovat výjezd do
Rakouska, kde mužstvo sehrálo dva zápasy. Tým
Wieneru Neustadt přijel poté recipročně do městysu
u Brna.

V Líšni vznikaly i další fotbalové kluby. Druhým by-
la Rudá hvězda Líšeň, hrající své zápasy na vojen-
ském cvičišti s přenosnými brankami. Dalším Sparta
Líšeň, která se později spojila s Rudou hvězdou pod
názvem Dělnický sportovní klub Sparta. Hrávala na
hřišti zvaném Na Zeliskách. Na začátku třicátých let
panovala rivalita mezi DSK a ČSS. Funkcionáři ČSS

i přes hrozící ztrátu hřiště odmítli nabídku Sparty na společné využívání a financování areálu s fotbalovým a hokejovým hřištěm s tribunou pro 1000 diváků. K dohodě došlo až v roce 1934. Jenže do roku majitel pozemku na Zeliskách vypověděl smlouvu a hřiště tak zaniklo.

Sportovní zajímavost: První dva soutěžní zápasy měly neobvyklý průběh. V úvodním mistrovském utkání odešel soupeř z Číšnického SK za stavu 4:0 pro Líšeň ze hřiště kvůli nespokojenosti s rozhodčím. Zápas nebyl dohrán. Druhé utkání proti SK Ostopo-

více bylo v 56. min. za stavu 3:0 přerušeno kvůli dešti. Zbylé minuty se dohrávaly o měsíc později. Konečný výsledek byl 4:2 pro Líšeň.

Perlička: Vedení klubu se dohadovalo, jak zabránit jednomu příznivci klubu, aby se vystříhal invektivních poznámek a pobuřování proti hostujícímu týmu. Člen vedení klubu Linger navrhoval vytýkáci dopis. Zvítězil protinávrh dalšího člena vedení Skotala, který návštěvou u jmenovaného domluvil příznivci líšeňské kopané přátelským slovem. Stalo se 27. října 1925.

**ZEMSKÁ
SPRÁVA POLITICKÁ
NA MORAVĚ.**

—:—

V Brně, dne 1. června 1924.

Cís. 70683/VIII

Panu

Josefu Han z l o v í,
pošt. úředníku
v
L í š n í,
Brněnská ul. 13.

Zemská správa politická nezakazuje na oznámení Vaše a spol. ze dne 24. května 1924 a

dne 28. května 1924 přímo-prostřednětým okresní správy politické v Brně a

sem došlé zřízení nepolitického spolku pod názvem

Športovní klub Československý Socialistů / N. K. Č. S. / "Ba sídlem v L í š n í"

dle znění předložených stanov.

Pokud ku vykonávání jednotlivých odvětví statutární činnosti spolkové zvláštními zákony neb nařízeními jest předčasně povoleno předepsáno, zůstává správa spolku vázána, aby podmínku tuto v každém případě splnila a po případě potřebné povolení si vymohla.

Vzhledem k ustanovení § 151^a stanov, že k užívání určitého spolkového od-
znaku, kroje neb praporu potřebí jest zvláštního úředního povolení zemské okresní správy politické, poli-
ceijního ředitelství, komisařství, městské rady, o něž nutno zažádati u okresní správy politické policeijního
ředitelství, komisařství, městské rady v Brně,

při čemž předložiti jest barevné vyobrazení a přesný popis.

Výbor spolku jest dle § 12. zákona ze dne 15. listopadu 1867, z. ř. čís. 134, povinen oznámiti do 3 dnů
po ustavení se členy výboru úřadu tamtéž označenému.

Těmž úřadu dlužno dle § 13. uvedeného zákona předkládati ve třech vyhotoveních účetní a jedna-
telské zprávy nebo jiné podobné výkazy, které by se členům spolku rozdílily.

Založení spolku bude lze teprve na zvláštní zakročení správy spolku potvrditi, za kterýmž účelem
nutno předložiti oprav prostý stejnopis stanov, opatřený 3 K kolek za první a 2 K kolek za každý další
arch, jakož i protokol o ustavující valné hromadě.

Jeden exemplář stanov se připojuje.

Za prezidenta zemské správy politické:

S. Hlaváček

[illegible]

Dobové dokumenty. Vlevo povolení činnosti spolku. Vpravo Protokol z úvodní schůze.

1934/1948: SK Líšeň

S novým jménem postup do I. A třídy

V roce 1934 po tlaku veřejnosti došlo ke změně názvu na SK Líšeň. Klub vedl Alois Brzobohatý. Postup do I. A třídy vybojovalo mužstvo: Anderle – Hudec, Tabery – L. Jaroš, J. Jaroš, J. Přerovský – S. Přerovský, Poláček, Vaverka, Veselý, Hromek až v roce 1936, kdy v čele klubu stál Ludvík Šik. Kromě základní jednatky působili v týmu hráči: Černý, Urbánek, Macháček, Kratochvíl, Střelec, Tmé, Vašíček. Mužstvo cestovalo na zápasy do širokého okolí. Překvapilo své soupeře v Hodoníně, Rosicích, Třebíči, Velkém Meziříčí. O hráče byl zájem. Zejména Tmé čelil mnoha nabídkám o přestup. Současně s postupem však klub ztratil hřiště, na němž začala růst měšťanská škola. V roce 1937, kdy stál v čele Hynek Dostál, měl klub už 350 členů. Za podpory bratrů Kozlových začal výbor budovat nové hřiště za rozestavenou měšťankou. Na novém hřišti se hrálo jen dva roky, protože pozemek byl připraven pro stavbu Dětského domova. Nový předseda Klement Hromek musel v roce 1938 přistoupit k návrhu na odkoupení pozemku.

Rok 1939 byl nástupem fašismu a zahájení druhé světové války, což mělo vliv na činnost klubu, jenž vedl nově bankovní úředník Jan Studýnka. Líšeň ztratila své druhé hřiště. Soutěžní zápasy tak hrála na hřištích soupeřů. Mnoho bodů nezískala. Přezimovala poslední se třemi body. V odvetách se už na hru v cizím prostředí hráči adaptovali. Na jaře v žádném utkání neprohráli, přesto však sestoupili. Důvodem byla reorganizace soutěží. Klub začal budovat další hřiště na pozemku za měšťankou ve směru k aleji, který uvolnil pro SK tehdejší starosta Josef Nečas. Upravila se hrací plocha, zbudovány byly ochozy pro diváky, vznikly nové zděné kabiny, neboť stávající dřevěné na sokolovně byly závadné. Po ukončení staveb bylo líšeňské hřiště považováno za jedno z nejlepších v brněnském okolí. Stavba přišla na tehdy horentních 80 000 Kč.

Mužstvo převzal Jan Res, na něhož v Líšni dlouho vzpomínali jako na jednoho z nejlepších trenérů. Pod taktovkou nového kouče postoupila Líšeň v roce 1941 zpět do I. A třídy. Kromě mistrovských zápasů hrála Líšeň přátelské zápasy s Bohemians (1:3), Židenicemi

V roce 1942 bylo v Líšni silné mužstvo, které pořádně prohnalo v pohárovém střetnutí tým ze Zlína. Na dobovém snímku stojí zleva hráči Šauer, L. Kosík, J. Švábenský, Střelec, M. Poláček, H. Hudec, Schneider, R. Anderle, Vozdecký, J. Veselý a brankář Pavézka.

(3:4), či Hanáckou Slavií (2:2). Jedenáctka hrála ve složení: Řitička – Kosík, Hudec – Vozdecký, Šauer, M. Jaroš – Štreit, Poláček, Zouhar, Ondráček, Anderle. Tehdejší vedení zaměřilo činnosti na dorost, jenž se s trenérem Závodným řadil k nejlepším družstvům župy.

Na podzim uhrála Líšeň v devíti zápasech 9 bodů a obsadila 7. místo. Celkem v roce 1941 odehrálo mužstvo 44 utkání, v nichž nejčastěji nastoupili Zouhar, Štrelec a Štreit. Nejlepším střelcem byl Ondráček se 38 brankami. Činnost však byla postupně omezována. U veřejnosti byl sice za okupace velký zájem o fotbal, jenž nebyl na rozdíl od jiných aktivit protektory utiskován. V Líšni měli v roce 1942 průměr 2200 diváků na střetnutí. Nejvyšší návštěva přišla v počtu 5002 na pohárové střetnutí s Baťou Zlín. Líšeň se mezi posledních 16 celků pohárového finále dostala pod vedením trenéra Jaroslava Motáka. Vyřadila postupně ČAFC Židenice, SK Královo Pole, SK Vážany, SK Adamov a SK Žabovřesky. Ligovému týmu SK Baťa Zlín podlehl v prodloužení po 115 minutách 3:4, když zápas dohrávala jen v devíti lidech. Tehdy neexistovali náhradníci, proto po zranění Anderleho a Schneidera dohrála Líšeň zápas v oslabení. K pohárovému utkání se Zlínem nastoupila Líšeň ve složení: Pavézka – Kosík, Hudec – Vozdecký, Šauer, Anderle – Švábenský, Poláček, Štrelec, Schneider, Veselý. V I.A třídě obsadil tým 4. místo za Hanáckou Slavií Kroměříž, Slovanem Rosice a SK Hodonín. O rok později skončila Líšeň sedmá. Kromě hráčů, kteří odehráli zápas se Zlínem, působili v mužstvu: Adámek, Jakubíček, Štreit, Daněky, Moták, Kubát, Sedláček, Duda, Smítal, Soldán.

Sportovní zajímavost: *Za úspěch se považovalo vítězství v přátelském utkání s SK Židenice 5:3. Třígólový střelec Daněky si vysloužil přestup do prvoligového mužstva poražených Židenic, kam s ním odešel i nadějný Plšek.*

Perlička: *Za války odešli do zahraniční armády hráči major Otisk, štábní kapitán Breicetl, či četař Koucourek. Dva posledně jmenovaní v bojích padli. V koncentračních táborech Bratislav, resp. Buchenwald byli vězněni J. Kopecký a O. Janíček. Řada jiných byla totálně nasazena na práce v Německu. Tmá a Jaroš se zachránili před totálním nasazením odchodem do třebíčské Boroviny, kde pracovali i hráli fotbal za místní celek.*

Fotbal mezi bombami

Uprostřed léta roku 1943 odstoupil Jan Studýnka z funkce předsedy a byl nahrazen Antonínem Kunzem. Skončil i trenér Moták. Místo něho přišel Josef Štrelec. Na podzim skončila Líšeň v I. A třídě na 10. místě s 11 body. Fotbalisté fungovali, neboť našli podporu nejen u starosty J. Nečase, ale i v dalších mecenáších a líšeňských patriotech Josefa a Jana Suchých, bratří Kozlů, S. Waltera, L. Jaroše, F. Novotného, J. Neuzila, J. Kopeckého a K. Langra.

V roce 1944 se k mužstvu vrátil trenér Antonín Laštovička. Líšeň dokázala pod jeho vedením porazit v přátelském utkání ligový tým SK Slezská Ostrava 5:2. Avšak v mistrovských utkáních se nedařilo. Nenastupovalo se v optimálním složení. V každém utkání měl trenér někoho na marodce. Kouč vybíral z následujících hráčů: Zlonický, J. a R. Anderle, Kosík, Hudec, Adámek, Šauer, Vozdecký, Hutař, Jakubíček, Smítal, Blažek, Trnka, Poláček, Kubát, Medřický, J. a L. Švábenští, Sedláček, Štreit, Ondráček a nově příchozích, jimiž byli Bílek, Velecký, Králík. Ke dvacetinám si hráči nadělili sestup. Líšeň padla do I. B třídy kvůli sestupům Horácké Slavie Třebíč a Králova Pole z divize, když byl zvýšen počet sestupujících v nižších soutěžích.

Nová I. B třída byla hned po prvním kole zastavena po leteckém náletu na Kuřim a Líšeň. Nově se utvořilo lokální mistrovství Brna, kam byla zařazena i Líšeň, která se v roce 1944 stala součástí velkého města. Zápas se hrály za malého zájmu veřejnosti. Líšeň získala jen tři body výhrou nad Jundrovem a remízou se Žabovřeskami. V listopadu 1944 byly všechny zápasy po bombardování přerušeny. Na začátku roku 1945 sehrála Líšeň jen jeden zápas s Maloměřicemi (2:5), ale 9. dubna byly všechny soutěže zrušeny. Při závěrečných náletech na Brno bylo líšeňské hřiště zdemolováno a veškeré zařízení kabin bylo zničeno.

Navzdory této nepříjemnosti byla po konci války během 14 dnů obnovena činnost zápasy se Šlapanicemi (2:4, 7:4). Členové klubu se pustili do brigádnické pomoci na odstraňování trosk. Veřejný život se dostával zpět do normálních kolejí. Z třebíčské Boroviny se vrátili Tmá a Jaroš, z Moravské Slavie Veselý. Naopak Smítal zamířil do Husovic, Trnka do Prahy, Hutař s Medřickým do Židenic, Valehrach a Pavlík do Podolí. Odešel i předseda Kunc za svým povoláním

do Dolní Rožínky. Do čela klubu se vrátil Jan Studýnka. Po valné hromadě na konci roku byl vyměněn Antonínem Kozlem. Závodní mužstvo reprezentovali: Novotný, Kosík, Skotálek, Adámek, Vozdecký, Jaroš, Černý, Schneider, Poláček, Tmé, Štreit, Kubát, Králík, Zouhar, Švábenský, Šindelář, Hudec, Hájek, Anderle, Veselý. Mužstvo vyhrálo I. B třídu se ziskem 48 bodů. Na dalších místech skončily Tuřany a Rousínov.

Líšeň se vrátila do I. A třídy. V létě 1946 došlo ke spojení s DSK Líšeň, který měl jen atletický oddíl. Předsedou celé jednoty se stal Klement Hromek, předsedou oddílu kopané Josef Neužil. Mužstvo vstoupilo do I. A třídy debaklem v Ratíškovicích 1:10, ale v dalších zápasech, kdy bylo posíláno o brankáře Palána ze Židenic, šlo od vítězství k vítězství. Tým, složený až na Palána výhradně z odchovanců, se zdál být pevný. V jarní části však nastal zlom. Část opor ztratila formu a tým klesala sebedůvěra. Sestava se měnila na jaře zápas od zápasu. Celkem si v sezóně zahrálo v mistrovských utkáních 40 hráčů. Nejvíce jich sehrál Zouhar, který byl i nejlepším střelcem. Na jaře vyhrálo mužstvo jen čtyři zápasy (Břeclav, Tuřany, Kyjov, Rousínov) a kleslo na konečné 4. místo. Projevily se neshody, neklidné politické poměry i nedisciplinovanost. Po porážkách v odvetách klesl divácký zájem.

Rok 1947 byl rokem nových úprav hřiště. Kabiny dostaly sprchy, hřiště se rozšiřovalo. Pomoc veřejnosti ale nebyla valná. Výbor s předsedou Jaroslavem Šmerdou zajišťoval vše vlastními silami. Hodně pomohl A. Kozel. Výbor usilovnou prací přivedl do týmu zpět Daněkyho. Přišli i Filakovský, Jančík a Svítal. Mužstvo se posílilo budoucím olympionikem-hokejistou Sedlákem. Jmenovaní se stálými hráči, jimiž byli Králík, Vozdecký, Jaroš, Svánovský, Sedlák, Tmé, Kubát, Štreit, Zouhar, Hájek, Křešťák získali v I. A třídě titul podzimního mistra. Druhé mužstvo po druhém místě ve IV. třídě vedlo po podzimu 1947 tuto soutěž. Vystřídalo se v něm 31 hráčů. Nejlepším střelcem byl Crha.

Sportovní zajímavost: Při osvobození Brna 25. dubna 1945 zahynuli hráči Rudolf Anderle a Ludvík Švábenský, členové klubu Karel Macháček a Metoděj Olšanský. Klub utrpěl i škody na hřišti. Přišel o veškeré rekvizity.

Perlička: O židenické i líšeňské fotbalisty se v době války staral MUDr. František Poláček. Kromě napravení pokopaných kotníků opatroval s nasazením vlastní hlavy lékařská rozhodnutí pro hráče obou mužstev, aby nemohli být totálně nasazeni.

Hlavní rozhodčí s kapitány obou týmů losují před pohárovým střetnutím SK Líšeň-Baťa Zlín o právo volit stranu, či výkop.

1948/1949: ZJ ZKZ Líšeň, 1950: Sokol Líšeň, 1951/1956: DSO Spartak ZPS Líšeň

Měnění názvů i výborů

Únorové politické události roku 1948 poznamenaly i sport. Během pár měsíců se v čele klubu vystřídal trojice předsedů: Josef Nečas, Miroslav Stojan a Jan Kopecký. Dne 12. dubna 1948 došlo ke sloučení s podnikem ZKZ (Závod kulčkových zbraní) a vznikla Závodní jednota. Výbor měl tehdy 23 členů. Mužstvo neudrželo vedoucí postavení po podzimu a dokončilo jarní sezonu v I. A třídě brněnské župy na 5. místě. Pro nový ročník soutěží, které byly reorganizovány, bylo zařazeno do divize, skupiny jih. V ní čekali zajímaví soupeři: MEZ Židenice, TOS Kuřim, Sparta Brno, Moravská Slavia Brno, Dekva Třebíč, Sokol Lanžhot, Moravia Brno, Moravia Hodonín, Hanácká Slavia Kroměříž, Sparta Prostějov a Partyzán Přerov. Divize byla ukončena podzimním kolem, neboť se připravovaly další změny. Líšeň v silné konkurenci skončila na 5. místě. Od roku 1949 se hrály soutěže systémem jaro – podzim. Klub vstoupil jako odbor fotbalu do Sokola Líšeň. Předsedou Sokola byl Josef Čtvrtníček, oddíl fotbalu vedl Josef Střelec. Nově vytvořenou I. třídu Brněnského kraje vyhrál celek ÚNV Moravia před Sokolem Šlapanice, VSJ Brno, Pivovarem Znojmo a TOS Kuřim. Šesté místo patřilo Sokolu Líšeň s 28 body. Mužstvo absolvovalo zápasy ve složení: Sochor, Šmerda, Král, Vozdecký, M. a J. Jarošovi, Kocourek, Brzobohatý, Králík, Plšek, Dobrý, Nevřivý, J. a O. Švábenští, Štreit, Kubát.

Na začátku padesátých let, kdy museli sportovci reprezentovat své pracoviště, docházelo k velké fluktuaci. Z Líšně odešli Sochor, Králík, Štreit, Vozdecký, Kukleta. Josefa Střelce, který se věnoval trénování dorostu, vystřídal v čele oddílu Jan Tmý. V mistrovství Brněnského kraje obsadila Líšeň v roce 1950 desáté místo se 23 body. Nastupovala ve složení: Novotný, Košábek, Šmerda, Král, Hala, M. a J. Jarošové, Špidla, O. Švábenský, Vágner, Plšek, Kopecký, Nevřivý, Šón, Brzobohatý, Kocourek, Kubát, Pospíšil.

Přišly však problémy s financemi, jejichž nedostatek vykrýval výbor pořádáním kulturních a společenských akcí. Nezáměrem vedení podniku ZPS (Závody přesného strojírenství), pod nějž byl líšeňský klub včleněn, řešil závodní výbor ROH, jehož kritiku vede-

ní vyslyšelo. Líšeňský fotbal změnil název na DSO Spartak ZPS Líšeň. Do čela byl jmenován zaměstnanec závodu Richard Závodný. Fotbal mohl angažovat bývalého hráče prvoligového ASO Olomouc Jana Vojtíška, který se stal hrajícím trenérem. V mužstvu měl k dispozici hráče: Novotný, Chalabala, Hájek, A. Šmerda, Král, M. a J. Jarošovi, Šón, L. Kubát, Filouš, Krchňák, Kopecký, Nevřivý. Po další reorganizaci hrála Líšeň městský přebor, který vyhrála a postoupila po výhře v kvalifikaci nad Sokolem Náměště do krajského přeboru.

V olympijském roce 1952 hrála Líšeň krajský přebor. Skončila v něm mezi dvanácti celky uprostřed tabulky na 7. místě se ziskem 19 bodů. Přišla však další reorganizace. V roce 1953 spadla do krajské soutěže, v níž vybojovala prvenství, když vyhrála 16 utkání, dvakrát remizovala a pouze ve čtyřech střetnutích našla přemožitele. V utkáních se vystříдалo 23 hráčů. Základní jedenáctku tvořili: Novotný – Pospíšil, Hala, Zouhar – M. Jaroš, Burša – L. Kubát, Štreit, Špidla, Žvačhula, Kocourek. Mužstvo už netrénoval Vojtíšek, který odešel do Křenovic. Tým vedl Jaroslav Štreit. Na utkání se Zbrojovkou přišlo do Líšně 4000 diváků. Za předsednictví Bedřicha Zukala se dařilo upravovat i stánek fotbalu. Po zlepšené spolupráci se závodem se přestavěly kabiny a vznikla nová místnost pro rozhlas. Na úpravách plochy a ochozů odpracovali brigádníci více než 10 000 hodin. Podíl na tom měl i mateřský závod ZPS, jehož zaměstnanec Tomáš Kmeč dbal na to, aby odborová organizace pomáhala fotbalovému oddílu.

Jubilejní rok 1954 byl rokem stagnace. Výbor se scházel maximálně v pěti lidech. Dorostenci neměli trenéra. Jednota vyčlenila oddíl ze svého hospodaření a přestala uhrazovat výdaje na správce hřiště. Oddíl začal více spolupracovat s obvodovou radou brněnské části Líšeň, místním JZD, či ČSČK. Další peníze získával organizací zábavných podniků. Fotbalu však změny nesvědčily. Hráči nedosahovali dobrých výsledků. U týmu se vystřídal během sezóny šestice trenérů. Postupně tým vedli J. Štreit, M. Vaněk, A. Laštovička, J. Švábenský, J. Juránek a V. Kadlec. Časté reorganizace otrávilý činovníky, hráče i příznivce fotbalu. Na počest 30. výročí se uskutečnil turnaj,

Do krajského přeboru postoupil tým poprvé v roce 1953. Na snímku představujeme tým, jenž hrál v premiérových zápasech nejvyšší krajské soutěže. Zleva stojí Špidla, Zouhar, M. Poláček, O. Švábenský, Žvachula, Pospíšil, Štreit, dole jsou Jar. Novotný, Buta, Tuček, Hala.

v němž slavila prvenství Slatina, která ve finále porazila A tým Spartaku ZPS 2:1. Pro krajský přebor, kam tým postoupil po předchozím prvenství v krajské soutěži, se mužstvo měnilo. Přispěly k tomu i odchody A. Šmerdy do Rovnosti, J. Jaroše do Zbrojovky, J. Šóna do MEZ Židenice, O. Švábenského na vojnu. Tým doplnili z vlastních řad J. Švábenský, Tumpach, Králík, Zouhar, Poláček, J. Kubát, Burša a Hudlík. Dále přišli Žvachula ze Žabčic, Tůma z GZ Královo Pole, Blažek ze Šlapanic. Po několika prohrách došlo v mužstvu ke ztrátě nálady. Přibýlo nekázně, nedisciplinovanosti. Tým nakonec skončil osmý s 22 body. Nejaktivnějším členem týmu byl brankář Novotný. Nejlepší střelci O. Švábenský a Žvachula nastříleli po 17 gólech. Úspěch zaznamenalo B mužstvo, které zvítězilo ve II. třídě městské soutěže.

V roce 1955 se klub dostával čím dál více do finančních nesnází. Partnerský závod ZPS vyhrocoval situaci. Podal dokonce návrh na likvidaci oddílu kopané. Hráči, zaměstnanci podniku, pracovali ve třísměnném provozu. Neměli tak podmínky pro trénink. Do mužstva se vrátili Frydrýšek a Štreit, kmenovými hráči byli: Novotný, J. a M. Kocourkovi, Král, Hala, Slabihoudek, Volf, Zouhar, Tuček, Švábenský, Kubát,

Široký, Matěja, Valter, Daniel, Svánovský, Vaverka, Porazil, Závodný. Mužstvo nebylo zařazeno do krajského přeboru, ale startovalo v I. A třídě Brněnského kraje. Nasbíralo jen 21 bodů a obsadilo 7. místo.

V následujícím roce 1956 dokonce skončilo předposlední. Od sestupu do I. B třídy zachránila Líšeň další reorganizace. V této době byl tým omlazený, doplněný vlastními odchovanci. Nejaktivnějšími byli Adolf Široký, Miroslav Jaroš a Jindřich Valter. Nejlepším střelcem O. Švábenský. Změna přišla i ve vedení klubu, když Bedřicha Zukala nahradil Jaroslav Šmerda.

Sportovní zajímavost: V poválečném období měla Líšeň skvělého střelce. Ladislav Kubát za svého působení v Líšni nastřílel celkem 534 branek!

Perlička: Zápas ZPS Líšeň – GZ (Gottwaldovy závody) Brno, sehraný 28. 7. 1951 byl zařazen do celostátní tipovací soutěže STAZKA. Kdo tipoval 1, vyhrál. Líšeň porazila soupeře z Králova Pole 1:0.

1956/1990: TJ Spartak Líšeň

Ke čtyřicátinám si II. ligu nenadělili

Následující ročník v roce 1957 neskončil podzimem, ale hrálo se v systému jaro – podzim – jaro až do poloviny roku 1958. Líšeň skončila v I. A třídě na 6. místě. V mužstvu se vystřídal 24 hráčů: Jaroš, J. a S. Valterovi, Zrůstek, J. a M. Kocourkovi, Meixner, Široký, Žvachula, Novotný, Kolařík, Hala, Stuchlík, Smatana, Král, Duda, Poláček, Valoušek, Burša, Křešťák, Fitz, Zapletal, Kubát, Štreit, Matěja, Tuček, Škrabal. Do čela klubu se vrátil po letech opět Jan Studýnka.

Do ročníku 1958/59 vstoupila Líšeň špatnou nohou. Po podzimu byla poslední. K týmu přišel nový trenér Miroslav Jaroš, jehož působení přineslo zvrát. Už v zimním brněnském turnaji vyhrála Líšeň svoji skupinu. Kouč na jaře přivedl mužstvo k 5. místu. Nebýt nešťastných proher s Rousínovem a MEZ Židenice, mohla Líšeň dokonce postoupit. Tým doplnili Stehlík, Mauer, Ant. Široký, Závodný, Kolář, Valoušek, Ferdus, Medek a Porazil. Postup do krajského přeboru se podařil až v následujícím ročníku 1959/60,

v němž Líšeň skončila druhá. Do krajského přeboru postoupila společně s vítěznými Husovicemi a třetím ZKL Brno. Postup vybojovala jedenáctka: Stehlík – Zrůstek, Hala, S. Valter – Ant. Široký, J. Závodný – Valoušek, J. Valter, Kolář, Adolf Široký, Ferdus. Dále hrávali: Petr Poláček, Jedlička, Mauer, Fitz.

V premiéře krajského přeboru v sezoně 1960/61, což byla třetí nejvyšší soutěž po I. a II. lize, obsadila Líšeň 6. místo se 29 body. Vítězem se stal Spartak Uherské Hradiště díky lepším vzájemným zápasům s RH Jihlava, která skončila druhá. Mužstvo Líšně doplnili v zimní přestávce brankář Novotný a hráči do pole Hnilica, Duda, Neuman, P. Valter, Pichler, Muzikář. Po polovině soutěže odešel Valoušek a s ním šest podzimních gólů. Střelcem mužstva byl J. Valter s 11 brankami, Adolf Široký přidal 8, Valoušek 6, Ferdus s Kolářem po pěti brankách.

Rok poté v sezoně 1961/62 se mužstvo dostalo na bronzovou příčku. Do mužstva se vrátili odchovanci J. Jaroš a Jiří Šón, kteří doplnili složení: Stehlík, Novot-

Přelom organizací soutěží nastal v roce 1957, kdy soutěže trvaly o půl roku déle, protože se hrálo systémem jaro – podzim – jaro. Dres prvního týmu tehdy oblékali nahoře zleva Matěja, M. Kocourek, Jar. Novotný, M. Meixner, Hala, Adolf Široký, Žvachula, dole J. Valter, Zrůstek, M. Jaroš a Kocourek.

ný, Jan Šón – Zrůstek, J., S. a P. Valterovi, Mauer, Adolf a Antonín Širocí, Dvořák, Kolář, Fišer, Ferdus, Závodný, Porazil, Hala. Líšeň bojovala o špici, ale přibrzdila ji zbytečná porážka v 10. kole v Prostějově proti Železárnám, když byli po 30 minutě vyloučeni dva bratři Valterové. Jindřich za napadení soupeře, Stanislav za urážku soupeře. První dostal od disciplinární komise trest zastavení činnosti na měsíc, druhý na dva. Po polovině soutěže byla Líšeň třetí jen bod za Baníkem Ratíškovice a OP Prostějov. Nevyvedlo se však první jarní kolo, když Líšeň prohrála na vlastním hřišti s Baníkem Ratíškovice, ač na Slovácku v létě vyhrála. Z postupu se radoval Spartak Napajedla, druhý skončil Baník Ratíškovice. Za Líšni bylo pořadí: 4. OP Prostějov, 5. Spartak Adamov, 6. Železářny Prostějov, 7. RH Jihlava, 8. TJ Gottwaldov – Letná, 9. Spartak Kunovice, 10. Spartak Kuřim, 11. Spartak Jihlava, 12. Slovan Staré Brno, 13. Jiskra Třebíč Borovina, 14. Spartak ČKD Blansko. V klubu se začalo lépe pečovat o mládež. Na tréninky chodilo 45 žáků, v soutěžích byla dvě dorostenecká a dvě žákovská družstva. O budoucnost Líšně se starali trenéři Zouhar, Pátek, A. Jaroš, Strejček, F. Král. Hráči se už mohli v kabinách vysprchovat teplou vodou. Vybudována byla i nová klubovna v hodnotě 70 000 Kč.

Před novou sezonou 1962/63 odešel z mužstva Maurer do ZKL Brno, přišel Drlík z Králova Pole. Týden před zahájením soutěže, odehrálo mužstvo pohárový zápas v Židenicích proti ZKL. Třaskavé derby bylo za stavu 3:2 pro domácí předčasně ukončeno v 85. min. pro vniknutí diváků na hrací plochu. Navíc byl vyloučený Adolf Široký, který v prvním kole krajského přeboru chyběl. Trenér pro sezonu vybral do mužstva brankáře Novotného, Stehlíka a Jana Šona. V poli hráli Porazil, Kolář, tři bratři Valterové, dva Širocí, Závodný, Jiří Šon, Jaroš, Fišer, Drlík, Ferdus. Během podzimu se zranil Adolf Široký, do týmu se vrátil Zrůstek, přišli Konopiský a mezi tři tyče Kovařík. Do mistrovských bojů vstoupila Líšeň výhrou v Prostějově nad OP 4:0. Na počátku roku 1963 se vzdal funkce trenér Jaroš, jenž byl nahrazen Bohumilem Slámou. Ten se po krátkém působení pozice trenéra vzdal. Na jaře vedl tým Gustav Škranc. V mužstvu došlo k výměně brankářů, když trojici Stehlík, Šon, Kovařík nahradil tandem Hanzl, Šindler. V útoku skončili Ferdus s Jarošem, kteří nastříleli na podzim po 4 brankách. Na jejich místa byli zařazeni Dvořák a Forman. Mužstvo bojovalo o postup do II. ligy. O přední pozice v tabulce soupeřila s Baníkem Ratíškovice a nováčkem soutěže, který se stal půlmistrem, Slavojem Maleno-

vice. Po 20. kole, v němž Líšeň porazila Spartak Adamov 4:0, se dostala Líšeň na první místo. Představitelé klubu Jan Studýnka a Bedřich Zukaš poskytl rozhovor pro brněnský tisk, v němž veřejnosti sdělili: „*Před pěti lety jsme bojovali o udržení v I. třídě. V té době přišli do vedení zkušení funkcionáři, jejichž práce se odrazila ve zlepšených výsledcích na hřišti. Nejen, že jsme se udrželi v I. třídě, ale následující rok postoupili do přeboru, kde působíme třetím rokem. Současné výsledky jdou také za trenérem Gustavem Škrancem, který získal mužstvo pro myšlenku postupu do vyšší soutěže, ač některé jazyky tvrdí, že by Líšni stačil jen krajský přebor. Tým je průběžně doplňován o vlastní odchovance, ale opírá se o výkony opor Šona, Drlíka, Slávka Valtera, či Fišera.*“ Ve 22. kole však prohrála Líšeň 0:5 v Malenovicích a následně doma s Kuřimí 1:2. Přesto však soupeřila s Ratíškovicemi dále o první místo. Rozhodlo se v posledním kole, v němž Baník Ratíškovice prohrál v Prostějově 0:2. Líšni by v utkání se Spartakem Letná v Gottwaldově stačil nerozhodný výsledek. Ale Líšeň prohrála 1:2 a tak postup unikl. Za druhou Líšni skončily v závěsu OP Prostějov, RH Znojmo a Slavoj Malenovice. Další pořadí: 6. Spartak Kuřim, 7. Spartak Jihlava, 8. Spartak Gottwaldov Letná, 9. Tatran Poštorná, 10. Železářny Prostějov, 11. Spartak Brno ZJŠ C, 12. Sokol Kunovice, 13. Dynamo Jihlava, 14. Spartak Adamov.

V ročníku krajského přeboru 1963/64 vedl tým trenér Daněky, když Škranc přijal nabídku Králova Pole. Líšeň po stříbru si chtěla nadělit ke 40. narozeninám postup do II. ligy. Tým opustili Zrůstek a Závodný. Do branky se vrátil Kovařík, útok oživil Dobrovolný. Líšeň bojovala od počátku na špici tabulky. Největším soupeřem byl židenický Spartak ZKL Brno, jehož v podzimní části Líšeň porazila 2:1 před 6213 diváky. Dobo-
vý tisk kromě jiného sdělil čtenářům: „*Obě mužstva dokázala, že jsou v čele soutěže po zásluze. Základem dobré hry domácích byl vynikající výkon středního obránce Valtera, který zneškodnil celou řadu nebezpečných akcí soupeře. V záloze zahrál dobře Šon, útok měl oporu v dirigentovi Drlíkovi a v průbojném Fišerovi. Z mužstva hostů lze pochválit jen dřiče Kufu a technika Hajského.*“ Po podzimu vedl tabulku tým ZKL jen o bod před Líšní. V zimě posílili líšeňský celek Růžička ze Spartaku I. brněnská, Paseka z Rašovic a Valoušek z Karlových Varů. V zimním turnaji vyhrála Líšeň svoji skupinu a ve finále nastoupila proti prvoligovému celku Spartaku Brno ZJŠ, s nímž prohrála 0:3. Dobře rozehraná podzimní partie skončila v Židenicích ve 23. kole, v němž v derby podlehla

Z nadějně party líšeňských kluků, které v roce 1964 vedl A. Jaroš v klobouku zcela vpravo, se do prvního týmu moc hráčů nedostalo. Na snímku jsou hráči nahoře zleva F. Hudec, J. Bednář, J. Pařil, P. Kozel, O. Blatný, Vl. Dlábek, H. Suchý, F. Kincl, uprostřed M. Víznar, St. Karafiát, M. Dlábek, J. Stehlík, A. Veselý, Pitlovicz, dole K. Svánovský, K. Brzobohatý, J. Glozar, E. Hudec, M. Kadlec, S. Nentvich, S. Navrátil a J. Skotálek.

Líšeň ZKL 0:3, čímž židenický soupeř odskočil na rozdíl 4 bodů. Tisk zhodnotil derby následovně: „Derby přilákalo téměř 7000 diváků, kteří však neviděli kvalitní výkony. Zaslouženě vyhráli fyzicky lépe připravení domácí. U vítězného mužstva neměl brankář Bradáč mnoho možností ukázat své umění. V obraně vynikl Pechrt a dobře zahráli Svánovský s Vanderkou. V záloze vynikl Běhavka, který se po změně stran připojil do role šestého útočníka. Obětavý výkon podal jeho spoluhráč Kufa. Útočná řada hrála ve složení Lunda, Kukleta, Janík, Vochyán, Hajský. U hostů vynikli brankář Kovařík, střední obránce Valter a s důrazným startem na míč Široký. Šon v záloze odvedl dobrý výkon jen v první půli. V útoku se vedlo Drlíkovi a v první půli levé straně ve složení Valoušek, Kolář.“ Ve zbývajících třech kolech už nebylo v silách Líšně dohnat ztrátu a tak skončila za ZKL s tříbodovým, odstupem. Další pořadí: 3. Železářny Prostějov, 4. RH Znojmo, 5. Fatra Napajedla, 6. Spartak Jihlava, 7. Slavoj Malenovice, 8. OP Prostějov, 9. Družstevník Vlčnov, 10. Spartak Letná Gottwaldov, 11. Tatran Poštorná, 12. Slavia Kroměříž, 13. Spartak Kuřim, 14. Spartak Žďár nad Sázavou.

Sportovní zajímavost: Rekordní návštěva 6213 diváků přišla do Líšně na podzim 1963, kde se střetly dva

vedoucí celky. Líšeň vyhrála nad ZKL 2:1. V tomto utkání nastoupila Líšeň v sestavě: Kovařík (Hanzl) – Porazil, S. Walter, J. Závodný – Adolf Široký, Jiří Šón – J. Walter, Ant. Široký, Kolář, Drlík, Fišer (Forman). Dalšími hráči v úspěšné sezony byli brankáři Jan Šón, Stehlík, v poli Zrůstek, P. Walter, Tihelka, Ferdus, Jaroš, Konopiský, Kolářik, Dvořák.

Perlička: Klub připravil slavnostní večer k jubileu v Dělnickém domě v Juliánově v sobotu 30. května 1964. Na něm byla vyhlášena anketa o nejlepšího fotbalistu líšeňské historie. První tři místa obsadili Hromek, Střelec a Jaroš. Následující den se uskutečnila členská schůze za účasti bývalých funkcionářů, kteří byli oceněni pamětními medailemi.

Po hodech přišel půst

Po dvou úspěšných ročnících, v nichž Líšeň zůstala jen těsně za postupem, došlo v klubu ke krizi. Mužstvo opustili hráči Paseka, Kolář, Drlík, Fišer, Dobrovolný, Dvořák, Porazil a Kovařík. Skončil i trenér Daněky, jehož nástupcem se stal úspěšný trenér B mužstva František Král. Líšeň přivedla ze ZJŠ jen Příbyla, s ním přišel gólman Urbánek. Divácký zájem však prudce klesal, což předznamenalo mezinárodní

utkáni s rakouským Neusiedlem (4:1), které navštívilo jen 400 diváků. Na první mistrovský zápas sice přišlo 1200 diváků, ale po porážce v derby se Spartakem I. brněnská 0:1 odrazil výsledek řadu z nich. K nižším návštěvám přispělo i zrušení tramvajové linky z Brna. Líšeň v krajském přeboru už nehrála takovou roli, jako v předchozích letech. Líšeň prezimovala s devíti body na 12. místě. Za ní skončily jen se ztrátou jednoho bodu Slavoj Malenovice a OP Prostějov. Přicházely složité finanční problémy. Nový výbor, zvolený na konci roku 1964, vedl Antonín Kunz. Podzim roku 1964 skončil schodem 5800 Kč, závazky vůči hráčům byly dvojnásobné. Vedení řešilo problémy prodejem hráčů. Do ZKL byl uvolněný Stanislav Valter, což přineslo pokladně 6000 Kč. Odešli i Růžička do I. brněnské, Šon do Boskovic a Stehlík se Šmerdou do Podolí. Novými hráči se pro jaro stali Lazar (Komín), bratři Kolečkové (Slavkov), Lokaj (Rašovice), Forman (I. brněnská), Mauer, Marousek a Černý (všichni ZKL). Novým trenérem se stal Zdeněk Drlík za plat 450 Kč. Pro jarní sezonu měl k dispozici tyto hráče: brankáři Lazar, Hanzl, Plichta, do pole Mauer, bratři Širocí, Závodný, Muzikář, Příbyl, J. Valter, Valoušek, Lokaj, Kolečko, Marousek, Černý, Ludín, Toman, Šafařík. Líšeň chtěla navázat přátelské styky se ZKL, ale ukázalo se, že jednání nebylo ze strany židenického partnera objektivní. Líšeň tak uzavřela patronátní smlouvu s Duklou Řečkovice, s cílem získat výpomoc při budování hřiště. Stále však chyběly prostředky, což se odrazilo i na mužstvu. Líšeň po 18. kole klesla na poslední příčku. Na hřiště musel i trenér Drlík. Líšeň nakonec obsadila 11. místo. Vzhledem k tomu, že v následujícím ročníku 1964/65 byly obnoveny divize, postupovalo do nich pět mužstev: RH Znojmo, Železářny Prostějov, Baník Ratíškovice, Fatra Napajedla a TJ Gottwaldov Letná. Sestoupil jen poslední Slavoj Malenovice. V krajském přeboru zůstaly celky Spartak Brno ZJŠ B, Dukla Vyškov, Spartak Jihlava, Tatran Poštorná, Družstevník Vlčnov, Spartak Líšeň, Spartak I. brněnská a Jiskra OP Prostějov. Líšeň si polepšila renomé v krajském poháru, v němž ve finále zdolala vítěze krajského přeboru RH Znojmo 3:0 brankami Valouška, Kolečka a Formana. Zápas odehrála v sestavě: Lazar – P. Valter, Mauer, Muzikář – Závodný, A. Široký – Lokaj, Kolečko, J. Valter, Valoušek (60. Drlík), Forman.

Pro sezonu 1965/66 se tým nijak výrazně neměnil. Mužstvo začalo soutěž celkem dobře. Zabydlelo se na druhém místě za Spartakem Brno ZJŠ. Ve čtvrtině soutěže se dostalo na první příčku a podzim dokon-

čilo jako půlmistr s náskokem jednoho bodu před Duklou Kroměříž. Vedení se rozhodlo posílit mužstvo, které směřovalo k postupu do divize. Pomohli i fandové, kteří mezi sebou vybrali 6000 Kč na přestupy. Líšeň přivedla ze Židenic Janíka a Vochyana. První přišel na 11 000 Kč, druhý na 4500 Kč. K získání finančních prostředků přispěly i dva plesy, které v lednu a únoru klub uspořádal. Odvetnou část zahájila Líšeň skvěle, když rozdrtila Dolní Němčí 5:0. Už nehrál s osmi brankami nejlepší podzimní střelec Ludín, který přestoupil do Moravské Slavie. Další pokračování už nebylo tak úspěšné. Líšeň prožila pět zápasů bez výhry a klesla na třetí místo za Duklu Kroměříž a OP Prostějov. Na konci soutěže si jmenovaní vyměnili pozice. Líšeň skončila třetí. Malou náplastí na další neúspěšný pokus o postup do vyšší soutěže bylo prvenství dorostenců s trenérem Pátkem v I. třídě. Záložní celek mužů postoupil do městského přeboru.

Pro sezonu 1966/67 vystřídal na pozici trenéra Zdeňka Drlíka František Čáp. Mužstvo se měnilo. Bratři Širocí přešli do B mužstva, kanonýr Lokaj odešel na vojnu do Dukly Kroměříž. Ve středu útoku dostali příležitost mladíci Král a Vozdecký. Antonín Široký se ve druhé části podzimu vrátil zpět do mužstva. Do jarních bojů měl trenér k dispozici brankáře Hanzla a Lazara, obránce P. Valtera, Mauera, Závodného, záložníky Cepka, Ant. Širokého a Dlapku. Útok byl poskládán z hráčů: Janík, Vochian, J. Valter, Vozdecký, Král, Forman, Kolečko, Mach. Jaro však nebylo vůbec úspěšné. Líšeň skončila na desátém místě. Postup do divize si vybojoval Spartak Brno ZJŠ B. Za Líšní skončily jen čtyři celky: RH Znojmo B, Spartak Kuřim, Spartak I. brněnská a Spartak Třebíč.

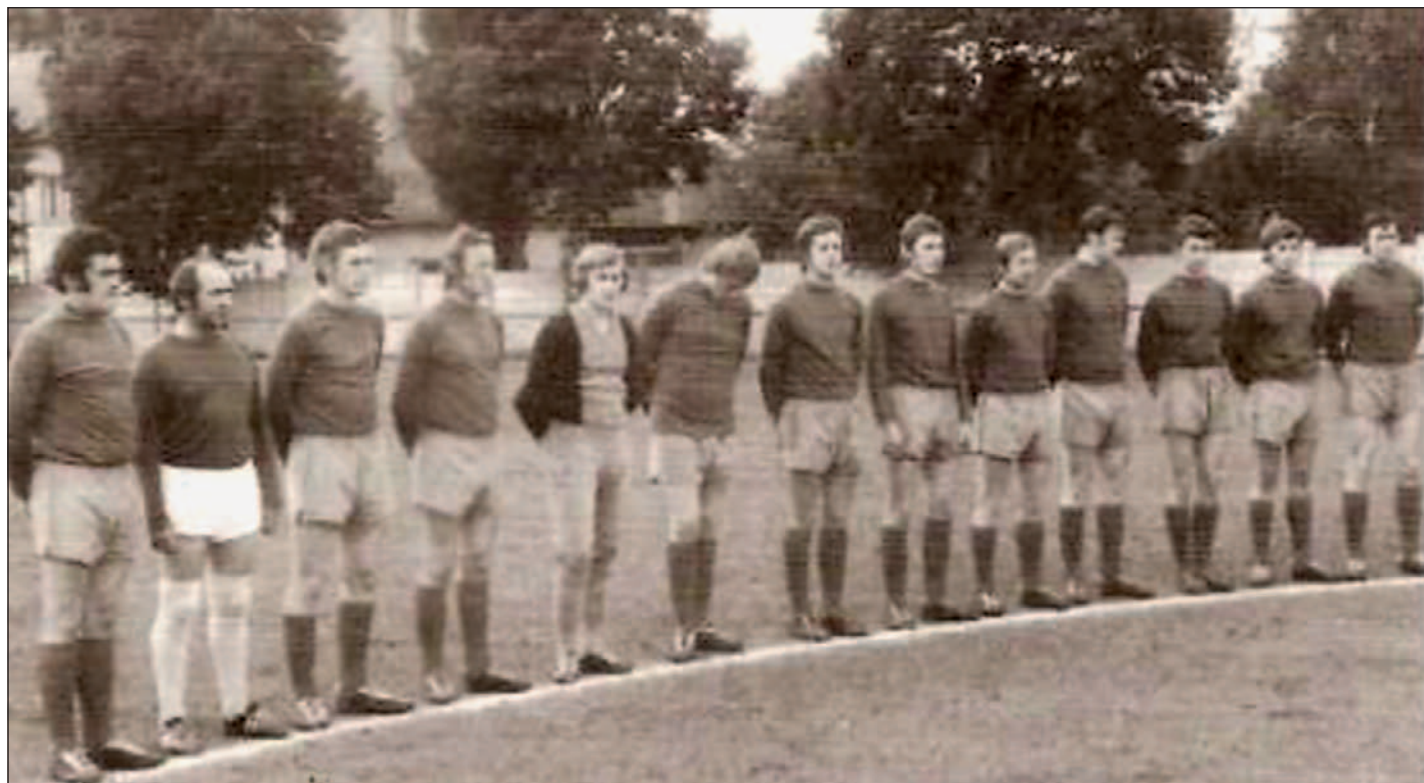
Trenéra Čápa nahradil pro sezonu 1967/68 J. Pátek. Líšeň získala v oblastním přeboru jen 20 bodů. Obsadila předposlední místo. Proto společně se Slavojem Malenovice a Spartakem TOS Kuřim soutěž opustila. Vítězem se stala Rudá hvězda Znojmo. V sezoně 1968/69 hrála Líšeň pod trenérem Zrůstkem pouze I. A třídu. Páté místo stačilo na postup do nově vytvořeného župního přeboru. V něm vydržela Líšeň pod trenérem Václavem Hřibem a následně během druhé sezóny trenérem B mužstva Adolfem Širokým jen dva roky. V premiérovém ročníku skončila Líšeň na 12. místě těsně před sestupujícími Žďasem Žďár nad Sázavou a Duklou Vyškov. Klesající úroveň šla ruku v ruce s hospodařením jednoty. Vedení se špatný stav hospodaření pokoušelo zlomit zavedením

vlastní hospodářské činnosti, která v roce 1970 vy-
nesla 147 699 Kč. Výrazně tělovýchovné jednotě po-
máhali členové Rady ONV v Líšni Jaroslav Reichelt
a Eduard Tmė. Vedoucím vedlejšího hospodářství byl
Ladislav Šebeček, který táhl činnost klubu společně
s předsedou Antonínem Kunzem a tajemníkem
Františkem Lingrem. Klub měl majetek v hodnotě
slušných 190 000 Kčs.

V sezoně 1970/71 přišel pád do I. A třídy společně
se Spartakem TOS Kuřim. Širokého na místě kouče
vystřídal Jan Závodný, který v následujících dvou ro-
čnících přivedl Líšeň na osmé a čtvrté místo. V jubilej-
ním padesátém roce existence klubu byli vyznamen-
ání František Linger, Ladislav Šebeček, František
Podlena a Bedřich Zukal stříbrnými medailemi, udě-
lenými ÚV ČSTV. Předseda klubu z válečných let An-
tonín Kunz, jenž se do čela vrátil na přelomu šedesá-
tých a sedmdesátých let, byl jmenován doživotním
čestným předsedou klubu. Po dobu tří měsíců byla
v Líšni k vidění výstava dobových fotografií. Orga-
nizoval ji bývalý líšeňský fotbalista Jaroslav Hala. Fot-
balisté Líšně v těchto letech bojovali o postup zpět
do krajského přeboru, ale to se povedlo celku
BOPO Třebíč. Kádr prvního mužstva tvořili O. Blatný,
J. Bílek, K. Pichler, V. Horáček, K. Zouhar, J. Kameník,

I. Dlapka, P. Valter, J. Pátek, P. Přikryl, M. Vlach, F. Hu-
dec, H. Suchý, vedoucím byl H. Suchý st. Trenérem
B mužstva K. Pichler, dorostu J. Hála a žáků E. Strej-
ček. V konečném pořadí skončila Líšeň třetí. Pro no-
vou sezonu se do mužstva vrátil S. Valter a zařazení
byli dorostenci Derfl a Pichler. Výkonnost šla dolů,
neboť po osmém a jedenáctém místě přišel ročník
1976/77 v němž Líšeň uzavírala podzimní tabulku se
ziskem pouhých 4 bodů. Na jaře se přes jisté zlepšení
nepodařilo tým, který vyhrál ze 26 utkání pouze jed-
nou, zachránit a putoval do I. B třídy. Záložní mužstvo
převzal František Dannhofer, dorost Pavel Kúkol.
Mužstvo tvořili hráči: Blatný, Raab, Přerovský, Pichler,
Šmerda, Tvarůžek, Pelikán, Novotný, Eger, Derfl, Ho-
nek, Brzobohatý, Hájek, Hudec, Přikryl, Kameník,
Musil, Bednář, Kúkol, Němec.

Po pádu do I. B třídy přišel nový trenér Josef Men-
šík. Nepodařilo se mu však zabránit dalšímu pádu.
V sezoně 1977/78 tým sestoupil do městského pře-
boru. Janu Závodnému, ani Milanu Královi se nepo-
dařilo vrátit klub do krajských soutěží. Členská zá-
kladna se výrazně ztenčila. Měla jen 51 členů, z toho
21 důchodců. Hráčskou základnu tvořilo 47 mužů,
18 dorostenců a 40 žáků. Vzhledem k tomu, že do-
tace se přidělovaly na základě úspěšnosti mužstva,

V roce 1974 hrálo mužstvo ještě v krajských soutěžích. Na snímku stojí zleva J. Bednář, K. Hanzl, K. Pichler, V. Horáček,
Bílek, K. Zouhar, M. Honek, L. Pichler, J. Pátek, H. Suchý, P. Tvarůžek, J. Kameník, J. Dlabka.

dostávala Líšeň od Městského výboru ČSTV jen peníze na provoz mládežnických celků. V sezoně 1979/80 sice byl náznak možného návratu do krajských soutěží, ale z druhého místa se nepostupuje. Oporami mužstva byli Pavel Skočovský, Leopold Hájek, Josef Derfl a Vlastimil Šmerda. Nejlepším střelcem byl Miloš Vlach, který zaznamenal 18 branek.

Sportovní zajímavost: Podzim 1976 byl pro Líšeň neslavný. Mužstvo získalo pouze 4 body. Navíc tým doprovázela špatná pověst. Hráči Líšně byli často vylučováni za tvrdou hru, či nesportovní chování. Ke kontroverzím docházelo i na společném tréninku.

Perlička: V sedmdesátých letech se obtížně sháněly finanční prostředky. Fotbalisté děkovali i za docela malé finanční dary od politických stran (ČSS 300 Kč, ČSL 250 Kč). Pěvecké sdružení v Líšni přispělo fotbalistům 500 Kč.

Vstávání z popela

Spartak měl v osmdesátých letech šest družstev a dvě přípravy. Musel dokonce zrušit jeden žákovský kolektiv, neboť chyběli trenéři. Vývoj se nepoda-

řilo změnit ani dalším předsedům, jimiž byli od roku 1985 Slavomír Ondráček, jehož o rok později vystřídal Jan Kúkol.

Přestal být zájem o práci v klubu, který vedl výbor, jenž byl sedmičlenný. Dříve míval přes dvacet členů. Výboranti se museli starat nejen o sportovní část, ale především o shánění financí na činnost i údržbu areálu. Vzhledem k nízkému stavu financí v pokladně nemohli najímat na práce firmy, ale vše se dělo pomocí brigádnické činnosti členů. Za těchto podmínek se nevedlo dobře ani prvnímu mužstvu, které v městském přeboru hrálo ve druhé polovině tabulky. Čekalo se na zázrak.

Na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let vedl oddíl Josef Dresler, krátce po něm František Linger, který během svého mandátu v roce 1981 zemřel. Po Lingerově skonu se vrátil na post předsedy opět Josef Dresler. Klub hledal možnosti finanční soběstačnosti. Pořádal ples, jehož výtěžek šel na provoz klubu. Třeba i na rekonstrukci elektrického vedení na sportovišti. Chyběli hráči i trenéři. Klub musel v sezoně 1981/82 zrušit jedno žákovské družstvo, neboť se pro chlapce nenašel žádný trenér. Soutěže hrálo šest

Tenhle tým už pil z poháru hořký nápoj. Hrál jen v městském přeboru a to nijak zvlášť úspěšně. Nahoře jsou A. Bozenicar, P. Kúkol, R. Ryšavý, P. Příbyl, S. Tvarůžek, V. Šmerda, M. Král, L. Pichler, ve spodní řadě jsou P. Tvarůžek, M. Vlach, L. Skočovský, L. Hájek, J. Derfl, K. Brzobohatý, K. Mrázek, dole leží Z. Přerovský a J. Vaňáček.

družstev a přípravka. Nový kouč Josef Schmutz změnil za pochodu mužstvo, které se po třech letech v městském přeboru vrátilo do I. B třídy. K postupu přispěli střelci Mrázek 9, Odehnal 8, Ryšavý 6 branek. V nové soutěži skončila Líšeň třetí. Nejplatnějšími hráči týmu byli Vlastimil Šmerda, Milan Honek a Stanislav a Petr Tvarůžkovi. Střelcem mužstva byl Milan Oulehla se 17 góly. O rok později však bojovala Líšeň o záchranu, která přišla po jarním zlepšení s 8. místem. Mužstvo se spoléhalo především na hráče: Josef Derfl, Rudolf Pelikán, Stanislav Tvarůžek, Karel Mrázek a Ivan Kúkol. Vedení se věnovalo i zvelebování areálu. Vše jen brigádami členů a příznivců. Opravila se střecha, vymalovaly se kabiny, natřena byla okna i dveře, opravilo se zábradlí i ochozy pro diváky. Klub měl 146 členů, z toho 86 aktivních hráčů.

V jubilejním roce udělal klubu radost celek dorostenců, který postoupil do krajských soutěží. První mužstvo skončilo v sezoně 1983/84 až jedenácté. Tým disponoval následujícími hráči: Zdeněk Přerovský, Jiří Vaňáček, Rudolf Pelikán, Stanislav a Petr Tvarůžkovi, Karel Mrázek, Libor, Pavel a Jiří Skočovští, Josef Derfl, Milan Honek, Miroslav Suchý, Milan Cveček, Ivan Kúkol, Karel Brzobohatý, Pavel Kourek, Petr Přikryl, Jiří Soldát, Jaroslav Pavézka.

Pro sezonu 1984/85 převzal vedení Schmutzův asistent Karel Hladiš, který vedl tým dvě a půl sezony. Po podzimní části byly v Líšni obavy o záchranu, neboť tým přezimoval na poslední příčce. Jaro bylo už o mnoho lepší. V této části skončila Líšeň třetí, celkově v ročníku se posunula z posledního místa na jedenácté. V jarní sezoně nastupovalo mužstvo ve složení: Přerovský – Suchý, Soldát, Pelikán – Přikryl, Derfl, Honek, L. Skočovský – Hrůza, Tvarůžek, Muzikář. Dále v mužstvu působili brankář Vanáček a hráči do pole Mrázek, Pavéska, Kúkol, L. Skočovský, Muzikář, Šno-

bel, Hrůza, Němec, Široký, Kučera. Následující sezona byla nejlepší v osmdesátých letech. Líšeň skončila čtvrtá za Medlánkami, KPS Brno B a Ivančicemi. Základ mužstva zůstal shodný s jarní sezonou. Z vojny přišli Rosenberk a Borovský, vrátil se P. Skočovský, z dorostu naskočil Šubrt a v průběhu sezony se do hry zapojili Král, Cveček a Rezner. Velmi sporadicky nastupovalo kvarteto z jarní sezony ve složení Hrůza, Kučera, L. Skočovský a Šnobel. Jenže už během sezony se projevovala u hráčů nechuť pokračovat s fotbalem v Líšni, či chtěli zanechat aktivní činnosti. Šnobel ukončil činnost, Muzikář odstoupil ze zdravotních důvodů po dvou jarních utkáních. Derfl, Přerovský, Rosenberk, Skočovský, Šubrt a Vaňáček oznámili, že nebudou v dalším ročníku pokračovat v A mužstvu. A tak trenér Hladiš měl v posledním utkání v Rajhradě k dispozici jen 11 mužů, z toho byli dva brankáři. V pohárových, či přípravných utkáních se do hry dostali i dorostenci a musel nastoupit i trenér. Proto tým vypadl hned v prvním pohárovém kole po porážce 1:4 v Ráječku. Pro novou sezonu se podařilo dát dohromady celek z 18 hráčů. Tým přezimoval na deváté příčce. Trenér Hladiš se z pracovních důvodů vzdal funkce, kterou předal Oldřichu Kolaříkovi, je muž se nepodařilo udržet Líšeň v I. B třídě. V této době měl klub 183 členů. V čele stál Jan Kúkol. Poté přišly dva ročníky v městském přeboru s trenérem Kolaříkem, ale bez žádoucího postupu.

Sportovní zajímavost: *Sportovní výsledky v tomto období byly prachbídny. Jediným úspěchem bylo prvenství v turnaji uspořádaném k šedesátému výročí založení klubu.*

Perlička: *Nekázeň hráčů byla trestána uložením odpracování brigádnických hodin při úpravě stadiónu. Provinilci se po tréninku převlékli do montérek a pomáhali správci s údržbou hřiště i ochozů.*

Budování zázemí i mužstva

Polistopadové změny po roce 1989 přinesly v rámci města Brna samostatnost Líšně. Dosavadních pět brněnských obvodů se rozdělilo na 29 městských částí. Líšeň, s nově budovaným sídlištěm, tak mohla samostatně rozhodovat o výdajích.

Fotbalový klub po osamostatnění v roce 1991 vedl opět jednomyslně zvolený Karel Hladiš. Klub získal od rodiny Belceredí, zastoupené matkou Miloslavou a syny Karlem a Ludvíkem, bezplatně k pronájmu pozemek, na němž vybudoval druhé škvárové hřiště, čímž připravil původní hrací plochu na zatravnění. Začalo se budovat i okolí hřiště. Kolem hřiště vznikl pevný chodník, hrací plocha byla ohrazena. Pro potřeby zalévání trávníku se vyvrtala studna, postavily se zásobníky vody a bylo položeno zavlažovací zařízení. Prostory bývalé Geodezie byly přestavěny na restaurační zařízení. Nad šatnami hráčů vznikla klubovna a místnost pro rozhodčí. Klub vstával z mrtvých, když měl na počátku nové éry jen dvě mužstva dospělých a po jednom družstvu dorostu a žactva. Každý rokem se však počet hrajících družstev zvyšoval.

Mužstvo, jemuž položil základy Pavel Kúkol, se v roce 1991 za vedení trenéra Miloše Vlacha dostalo z městského přeboru do I. B třídy. Klub zatím nebyl v takové finanční kondici, aby mohl pracovat s přestupy hráčů z vyšších soutěží. Mužstvo tak tvořili vlastní odchovanci, kteří přešli z dorostu, či se vrátili z vojenské základní služby. Trenéři se často měnili, ale dostat se alespoň do I. A třídy se nedařilo. Po Vlacho-
vi to zkoušeli Miroslav Doubrava, Ladislav Kučerňák, či Pavel Skočovský. Jeho svěřenci skončili v C skupině I. B třídy v Jihomoravské župě 1995/96 na 4. místě za Tvrdonicemi, Poštornou B a Moutnicí. Nejlepším střelcem byl Bělohrad, činili se i Král, Audy, Horák, Štreit a Šmerda. Záložní tým dohrál městskou soutěž na šesté pozici. Dorostenci skončili v župní I. třídě devátí. Nejúspěšnějším kolektivem byli mladší žáci, kteří I. třídu vyhráli, když dostali ve 26 zápasech jen 9 gólů. Nejlepšími střelci byli Popek, Polínek a Vágner. V družstvu byl také budoucí kapitán mužstva, které zdolalo Slavii, Rudolf Čampa. Starší kolegové ve stejné soutěži skončili čtvrtí. Fotbalový týdeník RegionSport přinesl v průběhu podzimní části rozhovor s předsedou klubu Karlem Hladišem. Z interview výjímáme: „Hrával jsem aktivně až do druhé polovi-

Na nové trávě si zahráli i senioři Líšně, kteří celý svůj fotbalový život trávili jen na škváře. Nahoře jsou J. Pátek, O. Hübl, K. Hladiš, S. Tvarůžek, E. Šperka, J. Bednář, J. Skotálek, M. Honek, C. Malý, M. Suchý, V. Šmerda, dole R. Pelikán, J. Derfl, M. Němec, Z. Přerovský, F. Dannhofer, P. Kúkol.

ny osmdesátých let. Nejdříve v Uherském Brodě, poté ve Slaném, Králově Poli, Bystrci a když jsem dostal v Líšni byt, přestěhoval jsem se na druhý konec města a stal se hrajícím trenérem týmu. Fotbal mám rád. Začali jsme budovat travnaté hřiště v souvislosti s našimi postupovými plány. Stále rosteme. Už máme deset družstev, z toho šest mládežnických.“ Předседа hovořil o postupových plánech z I. B třídy. Na to, že budou za hrát o 25 let později o postup do nejvyšší soutěže snad ani nepomyslel. Nebo snad ano?

V sezoně 1996/97 tým v I. B třídě vedený Antonínem Lukášem zopakoval čtvrté místo, tentokrát za Lanžhotem, Hlohovcem a Valticemi. Nejlepším střelcem byl Audy s 12 góly, jenž góly nastřílel pouze během jarní části. Bělehrad svých 10 gólů vsítil na podzim před svým odchodem z mužstva. Štreit přispěl 8 góly. Dorostenci v I. třídě byli devátí. Nejlepším střelcem se stal Süss s 12 góly. Starší žáci skončili v I. třídě třetí, k čemuž přispěli Chládek 19 a Smolinka 14 góly. Mladším se nevedlo, proto uzavírali tabulku. Nejlepším střelcem byl Kolář se 7 brankami. V městských soutěžích B tým mužů vedený Pavlem Kúkolem skončil ve III. třídě druhý za FC Zeman D, čímž si vybojoval postup do přeboru. Starší žáci B skončili ve III. třídě třetí, mladší sedmí. Předseda klubu Karel Hladíš pro RegionSport vyhodnotil sezonu následovně: „S umístěním jsme spokojeni. Postupové cíle jsme neměli. Po odchodech zkušených hráčů Horáka a Bělehrada nám z opor zbyli jen brankář Dvořák, obránce Kramář a středopolař Audy, který však na jaře pobýval často na marodce. Trenér Lukáš, jenž od nás odchází, tým na jaře výrazně omladil, když dal příležitost našim odchovancům Filoušovi, Pacowskému, Cupalovi, Kudlovi, Královi i dalším.“

Pro sezonu 1997/98 přišel k mužstvu nový trenér Miroslav Válka. Klub získal kanonýra Lacka. Posila splnila očekávání 13 góly. Král přidal osm branek. Tým byl přeřazen do skupiny D v I. B třídě. Obsadil druhé místo, když zůstal o devět bodů zpět za vítěznou Moutnicí. Také mládežnické týmy startovaly v I. třídě ve skupině D. Dorostenci skončili devátí (Tvarůžek 22 branek), Starší žáci čtvrtí (Čampa 13 gólů), mladší třetí (Koutný 31 branek). V městském přeboru se záložním týmům mužů i dorostenců nevedlo. Oba týmy byly shodně předposlední. Pokud jde o budování, hrálo se na renovované trávě, dokončila se oprava kabin s nadstavbou a kabinou pro rozhodčí. Nově instalované osvětlení na škvárovém hřišti prodloužilo možnosti tréninku i na večerní hodiny. Dobrá byla

i spolupráce s Podolím, kde hrávaly své mistrovské zápasy některé mládežnické týmy.

Úspěšná nebyla ani sezona 1998/99. Líšeň skončila až ve druhé polovině tabulky na 11. místě, byť kanonýr Lacko přispěl 15 góly. Lépe se vedlo dorostencům, kteří byli třetí. Střelcem družstva byl Herman se 13 góly. Starší žáci skončili desátí, mladší druhí. Nejlepším střelcem družstva se stal Schejbal s 12 góly. V městském přeboru obsadil záložní celek poslední šestnácté místo. Dorostenci B získali třetí místo za Spartou B a Slovanem B. Mladší žáci B obsadili v přeboru osmé místo.

Pro sezonu 1999/2000 přišel nový kouč Miroslav Doubrava. Mužstvo se opět opíralo o kanonýra Lacka, ale tým si vypracoval pouze desátou pozici. V mužstvu nastupovali Ulbrich, Král, Linger, Cupal, Vintr, Kvasnička, Dvořák, Herman, Kudla, Lacko, Horváth, Pelikán, Kněžínek a Kadur. Dorost, vedený trenéry Smýkalem a Dupalem, se střelcem Crhou obsadil 6. místo za Slatinou, FC Znojmo, Miroslaví, Mor. Budějovicemi a Tasovicemi. Žáci pod koučem Hudcem byli třetí za Slatinou a Rousínovem. Jejich mladší kolegové skupinu vyhráli. Na úspěchu se podíleli Schejbal a Ďurta se 23 góly, Šudoma zaznamenal 20 branek. Muži B s trenérem Cvečkem skončili třetí ve III. třídě za Medládkami a Maloměřicemi. Střelci mužstva byli Král a Kúkol s 11 góly. Dorost B v městském přeboru obsadil devátou příčku

Sportovní zajímavost: V Líšni se od začátku devadesátých let začalo dobře pracovat s mládeží. Autor projektu rozvoje mládežnické kopané Josef Hudec dokázal proměnit své představy získávání chlapců a později i dívek pro tento sport. Začínal s nábory, vybíral nejen talentované hráče, ale snažil se pracovat s každým, kdo měl o fotbal zájem. V jeho projektu byli zahrnuti i chlapci předškolního věku. V systému mělo každé mládežnické družstvo svého trenéra, který si vytvořil vlastní realizační tým.

Perlička: V prvním týmu se objevovali potomci bývalých úspěšných hráčů. Pepa Išan Valoušek, Zbyněk Kakáč Široký, Michal Kanón Král, Tomáš Eda Šperka se mohli radovat ze svých synů, kteří nastupovali už v dorosteneckých letech za první mužstvo.

Progres v novém tisíciletí

První pětiletka nového tisíciletí přinesla ovoce náročné práce. Mužstvo se konečně dostalo po jedenácti sezonách z I. B třídy. Cíl však byl vyšší. Hráči proletěli I. A třídou a poté po dvou letech v krajském přeboru slavili postup do moravskoslezské divize. Pokračovalo se i v práci na zázemí fotbalového klubu. Rozšiřoval se sportovní areál, když vedle náhradního škvárového hřiště vznikla travnatá rozcvičovací plocha opět s umělým osvětlením. Travnatá plocha byla zavlažována automatickým systémem s podzemním rozvodem vody. Vybudoval se přepad vody v bazénu základní školy do nádrží pro hřiště. Začala se přestavovat Orlovna, kde vzniklo malé tréninkové hřiště s umělou trávou. V objektu byly vybudovány tři kabiny se sprchami a provedla se rekonstrukce elektroinstalace, vytápění i sociálního zařízení. V roce 2004 začala spolupráce se Základní školou Novolíšeňská, kde byla zřízena sportovní třída se zaměřením na fotbal.

Pro sezonu 2000/01 přišel k týmu trenér Pavel Outrata, ale výsledkem bylo 7. místo, za Tasovicemi, Rosicemi, Lanžhotem, Pohořelicemi, FC Znojmo a Lednicí. Dorostenci ztratili v posledním kole prohrou v Lednici vedoucí místo a skončili druhí za Slovanem Brno. Přesto postoupili do župního přeboru. Žáci skončili v obou případech druhí. Starší za Mikulovem, mladší za Hrušovany nad Jevišovkou. V mládežnickém družstvu Líšně se objevila jména Pašek, Zajac, Daněček, Rezner, Švancara, Šudoma, Tarkay, Šejbal, Kolář, Vytopil. Maršál. Za vedení trenéra Miloše Vlacha městských soutěžích obsadil záložní tým ve III. třídě sedmou příčku, dorostenci jedenáctou a mladší žáci desátou. Líšeň měla v soutěžích už 14 družstev.

V sezoně 2001/02 měla po ukončení skupiny B I. B třídy tři mužstva shodný počet bodů. O postupu rozhodly vzájemné zápasy Rosic, Mokré a Líšně ve prospěch Líšně. O postup se zasloužili kromě jiných brankář Klimek, obránce Staněk, záložník Novák a s 21 brankami útočník Lacko. Svůj podpis přidali i Šubrt, Pokorný, Horváth, Buchta, Dědič, Polínek, a osmnáctiletý Čampa. Dorostenci hráli poprvé župní přebor. Mladší i starší skončili předposlední. Žáci v I. třídě druhí, resp. třetí. Střelci družstva byli Šudoma, Schejbal u starších, a Kučerák u mladších. Ve III. třídě obsadili muži B čtvrté místo, žáci ve II. třídě šesté, resp. deváté.

Sezona 2002/03 byla úspěšná. Muži prolétli I. A třídou naprosto suverénně, když ji vyhráli s náskokem 14 bodů před Rohatcem. Vítěznou sestavu tvořili Klimek – Čampa, Kadur, Bartoník, Buchta – Pokorný, Staněk, Kameník, Polínek – Dědič, Lacko. Dále hráli Chládek, Semrád, Valouch, Cupal, Kolář, Linger, Jakeš, Packowski, Novák, Řehák. Střelci byli Lacko 24, Polínek 14, Dědič 8. Dorost kvůli 11. místu starších chlapců sestoupil z krajského přeboru. Nejlepším střelcem dorostu byl Daněček se 13 góly. Mladší dorost byl devátý. Lépe si vedli žáci v I. třídě. Starší skončili pátí. Nejlepšími střelci byli Rezner 17, Šudoma 13. Mladší se střelcem Jakubem Milotínským s 29 góly, obsadili třetí pozici. B mužstvo postoupilo do městského přeboru z druhého místa společně s vítězem Starým Lískovcem. V městském přeboru hrály nepříliš úspěšně žákovské týmy obou kategorií. Klub měl v této sezoně 3 mužstva, 2 dorostenecké týmy, 4 žákovské a 6 přípravek. Dovolil si i zimní soustředění ve Sloupu. Mládežnické celky si zahrály v Holandsku a Rakousku. Pokračovala i kvalitní spolupráce s fotbalovým klubem z Podolí.

Mužstvo se po postupu do krajského přeboru se pro sezonu 2003/04 moc nezměnilo. Přišel Prchlý, ale odehrál jen pár prvních zápasů. Na jaře tým posílil Oprchal. Minuty začali sbírat Valouch, Šudoma, Kolář, Široký, Krakovský z vlastního dorostu. Tým trenéra Outraty po špatném začátku, když mužstvo v prvních šesti zápasech pětikrát prohrálo, obsadil 13. místo. Střelci byli Lacko 13, Dědič 6, Kameník 5. Mužstvo nasbíralo 6 červených karet. Dorostenci vyhráli I. třídu před Slatinou. Šudoma a Krakovský vstřelili po 18 gólech. Starší žáci skončili na 5. místě. Nejlepším střelcem byl Kučerák. Mladší žáci skupinu vyhráli. Střelcem týmu byl Hejna. V městském přeboru skončil B tým dvanáctý, dorostenci devátí, starší žáci osmí. B tým mladších žáků startoval ve III. třídě, kde obsadil páté místo.

Tvrdí se, že druhý rok v soutěži bývá kritický. Na Líšeň tohle úsloví pro sezonu 2004/05 neplatilo. Z Rájce-Jestřebí přišel trenér Ivan Študent. Tandem, tvořený předsedou Karlem Hladišem a manažerem mužstva Michalem Králem, kteří od přelomu tisíciletí tvořili přestupovou politiku, přivedl brankáře Plchuta a do hry Oprchala a Martínka. Nebáli se do mužstva zařadit dorostence Pechu, Kubaského, Ptáčka a Širokého. Mužstvo vyhrálo krajský přebor s náskokem 5 bodů před ČAFC Židenice. Deset bodů zpět skončila na třetím místě Mokrá. Až čtvrté byly

ambiciózní Šardice. Nejlepšími střelci byli Lacko 13 a Polinek 12. Líšeň už delší čas spolupracovala se Zbrojovkou, tehdy ještě pod názvem 1. FC Brno, kde působili líšeňští odchovanci Látal, Dupal, Král, Nosko a Sedmidubský. V rozhovoru pro fotbalový pondělník RegionSport, dne 18. července 2005 sdělil předseda klubu Karel Hladiš: „V žádném případě jsme nepočítali s postupem do divize. Přáli jsme si uhrát střed tabulky. Kvůli postupu jsem zrušil dovolenou, neboť nás čeká moc práce. Musíme připravit hřiště, opravit kabiny. Ačkoliv chceme, aby divizi hráli ti, kteří ji vybojovali, je nutné přivést pár zkušených hráčů. Problémy vidím v ofenzívě. Lepší hráče totiž použijeme. Nechceme jim bránit v rozvoji.“ Dorostenci skončili v tabulce krajského přeboru dvanácti, mladší desátí. Žáci vyhráli před Znojmem B a Moravskou Slavií I. třídu, ale zůstali i pro následující ročník v I. třídě. Nejlepšími střelci byli Daněček a Milotínský. Mladší žáci obsadili čtvrtou příčku. B mužstvo v městském přeboru bylo sedmé. Starší žáci skončili devátí, mladší vyhráli III. třídu. Klub měl v této době 16 družstev, spolupracoval se základními školami Novolíšeňská a Holzova.

Sportovní zajímavost: Nejstarším hrajícím senio-rem byl v roce 2004 šedesátiletý Edmund Šperka,

který hrál závodně do svých 45 let. Na hřišti se potkal se svým synem.

Perlička: V závěrečném utkání krajského přeboru v červnu 2005, po němž první Líšeň postoupila do divize, hrály v Líšni Šardice. Zápas skončil remízou 3:3, byť Líšeň hrála celou hodinu bez vyloučeného Kubaského. Funkcionáři Líšně si objednali pro oslavu postupu parašutisty, kteří měli v přestávce přistát na hlavní ploše. Jenže bílé obláčky padáků se nad hřištěm objevily poněkud v předstihu. Sudí proto ukončil rychle poločas o dvě minuty dříve, aby hráči vyklidili hrací plochu pro přistávající parašutisty.

Na štítu zůstala pražská Slavia

Divizní období trvalo čtyři sezony. V roli nováčka skončilo mužstvo ve druhé polovině tabulky. V dalších ročnících hrálo vždy o postup, který těsně unikal. Líšeň se proto snažila v těchto ročnících získat postup administrativně, což se v létě 2009 povedlo. Největším úspěchem tohoto období nebyl ani tak postup do MSFL, jako účast v Českém poháru, v němž Líšeň vyřadila pražskou Slavii.

Vítězný tým krajského přeboru sezony 2004/2005. O postup do divize se zasloužil následující hráči a funkcionáři. Nahoře Tomáš Kupský, Martin Jindra, Petr Ptáček, Richard Páviš, Lukáš Buchta, Rudolf Čampa. V prostřední řadě jsou Miroslav Prchlý, Marián Lacko, Petr Pecha, Zbyněk Oprchal, Libor Kameník, Pavel Chládek, Marek Široký. Ve spodní řadě Jaroslav Vala, Miroslav Staněk, trenér Ivan Študent, Pavel Plchut, Aleš Klimek, vedoucí mužstva Michal Král a Karel Polinek.

Pokračovalo se v rozvoji zázemí. Byla vystavěna tréninková plocha s umělým trávníkem třetí generace. Šlo o jedinou umělou plochu v Brně, na níž se mohla hrát i mistrovská utkání až do MSFL. Mohlo se hrát i večer, neboť nechybělo umělé osvětlení. Slavnostně byla plocha otevřena v srpnu 2006 turnajem žáků. Hodnota díla, včetně rekonstrukce kabin, což se povedlo během dvou let, byla 16,83 miliónů korun. Před postupem do MSFL vyrostla hlavní tribuna pro 350 sedících diváků s novými kabinami a sociálním zařízením. První její část, zatím bez střechy, byla zkolaudována a uvedena do provozu v roce 2008. V původních šatnách vznikly dvě nové kabiny, opravil se byt správce, prádelna a sklad. V Orlovně vznikly další kabiny a místnost pro trenéry.

Pro divizi v sezoně 2005/06 přišli Farník (Blansko), Martínek (Břeclav), Kalouda, Fous (oba 1. FC Brno, oba na jaro odešli), Páviš (Bystrc), Sehnal (Ráječko), Maruš (Sparta Brno), Sedmidubský (Hrušovany nad Jevišovkou), v lednu pak Cupák (Rousínov), Polák (Bohunice), Jaroš (Židenice). Z ČAFC se vrátil po půl roce Polínek. Podzimní sestava dosáhla na šesté místo. Jenže v zimě se rozpadla Líšni obrana. Na jaře přišla pětizápasová série proher, po níž nahradil u kormidla Študenta na posledních sedm zápasů Bohumil Smr-

ček. Líšeň dokončila premiérový ročník divize na deváté příčce. Dorostenci se po sestupu okamžitě vrátili do krajského přeboru. Vyhráli I. třídu před Lanžhotem a Kněždubem. Střelcem družstva byl Šudoma. Žáci zopakovali prvenství v I. třídě před Blanskem a Kuřimí. Trávníček se 37 brankami byl nejlepším střelcem soutěže. Činili se i Kolejka, který dal 31 branku a Procházka s Bohuslavem s 22 góly. Záložní celek mužů vyhrál městský přebor před Chřilicemi a Řečkovici. Nejlepšími střelci byli Pokorný 22 a Dedič 18 branek. Dorostenci B v městském přeboru obsadili třetí příčku, starší žáci ve stejné soutěži byli devátí, mladší pátí.

Pro sezonu 2006/07 posílili celek Vlček (Horka nad Moravou), Buršík (1. FC Brno), z hostování v Ráječku se vrátil Kubaský, ze Šaratic Buchta. Mezi odcházějícími byl i kanonýr Lacko, mířící do Slovanu Brno. Soubor trenéra Smrčka obsadil po podzimu čtvrtou pozici. V zimě přišli Outrata (Hrušovany nad Jevišovkou) a Karásek (1. FC Brno). Brankář Plchut odešel do Slavkova, Dufkovi z 1. FC Brno skončilo hostování. Líšeň byla na jaře silnější, ačkoliv ji provázela silná marodka. Skončila druhá za Zábřehem, jehož dokázala v obou vzájemných zápasech porazit. Střelcem mužstva byl Jaroš s 19 góly. Už v té době chtěla Líšeň do MSFL.

Umělý trávník otevřeli v Líšni v srpnu 2006. Pásku slavnostně přestříhl triumvirát ve složení starosta městské části Líšeň Jiří Janišťin, předseda ČMFS Pavel Mokřý a primátor města Brna Richard Svoboda.

Vedlo se jednání s Lipovou o výměnu soutěží, ale kluby se nedohodly. Dorostenci ovládli krajský přebor, když ve starší kategorii zvítězili. Jejich mladší kolegové skončili druzí. Žáci obsadili čtvrté, resp. třetí místo. Záložní celek nehrál jako nováček v I. B třídě podřadnou roli. Obsadil čtvrté místo za Slavkovem, Ivanovicemi a Tuřany. V městských soutěžích byl B dorost sedmý, žáci pátí, resp. sedmí.

V ročníku 2007/08 se spoléhalo na minulý divizní kádr, z něhož odešli jen Buchta do Rakouska a Karásek do Kuřimi. Přišli Kalouda (1. FC Brno), Krejčí (Moravice), Raušer (Rašovice). Líšeň se pohybovala v horních patrech tabulky. První čtyři zápasy vyhrála, jenže se zranila opora týmu, brankář Sedmidubský. I tak po osmi utkáních byla Líšeň těsně za vedoucím Hulínem. Zlomem byl pohárový zápas se Slavií, kterou líšeňští borci vyřadili. Bylo to však Pyrrhovo vítězství. Po tomto slavném utkání přišel útlum. Líšeň získala v divizi do konce roku pouhý bod za domácí remízu s Cukrovarem Hrušovany a klesla na desátou příčku. Pro jaro přišli Hebron (1. FC Brno), Chládek (Šaratice), Klimeš (Slatina) a Flígl (Rájec-Jestřebí). Hostování skončilo Hermanovi s Ryšánkem, do Bystrce odešli Outrata a Vlček, do Bohunic Bombicz, do Hrušovan Cupák. V jarní tabulce skončila Líšeň druhá za Žďárem, v celkovém pořadí čtvrtá za Blanskem, Žďárem n. S. a Hulínem. Záložní celek obsadil v I. B třídě stejnou pozici za Dobšicemi, Tuřany a Hostěradicemi. Dorostenci skončili jako nováček v moravské divizi druzí za Znojmem, když rozhodovaly vzájemné zápasy. Milotínský se stal kanonýrem této soutěže s 21 brankami. Mladší dorost obsadil čtvrtou příčku. Střelci družstva byli Čoupek 19 a Lazar 12 branek. Žáci skončili v krajském přeboru třetí za Břeclaví a Svratkou Brno, mladší druzí za Břeclaví. Dorost B vyhrál s kanonýry Klimkem a Svobodou městský přebor. Žáci obsadili v obou kategoriích třetí pozici.

Pro nový divizní ročník 2008/09 přišel nový kouč Róbert Kafka. Odešel jen Buršík. Mezi nově příchozími byl i Richard Dostálek, který ve 34 letech ukončil profesionální působení v Německu. Po podzimu byla Líšeň druhá. Pouhý bod za Šardicemi. První místo mužstvo propáslo na domácí půdě nešťastnými porážkami se Šardicemi a Žďárem nad Sázavou. V zimě se tým řádně změnil. Do Rájce odešli Krejčí a Chládek, do Veverské Bítýška Kučera, hostování za Slovácku ukončili Črla a Nečas. Výborných výkonů Dostálka si všimli v prvoligovém Zlíně, který líšeňskému matadorovi nabídl obnovení profesionální činnosti.

Klub získal Klimka z Moravské Slavie, Koláře s Ryšánkem z Rájce-Jestřebí, na hostování přišli Němec z Blanska a Sehnal z Medlánků. Líšeň se v honičce se Šardicemi podařilo bodově srovnat krok. O umístění na prvních dvou místech tak rozhodovaly vzájemné zápasy, které byly příznivější pro venkovský klub z jižní Moravy. Ten však po ukončení soutěže mužstvo rozpustil a do MSFL se nepřihlásil. Líšeň, v níž hrál prim především kanonýr Jaroš se 27 brankami, se proto dostala do nejvyšší moravské soutěže. Záložní celek skončil v I. B třídě šestý. Dorostenci vyhráli moravskou divizi s dvoubodovým náskokem před Třebíčí. Nejlepšími střelci byli Milotínský 21, Walla 11 a Daněček 10. Mladší dorost, v němž nejlépe střílel Čoupek s 12 góly, obsadil čtvrté místo. Dorostenci tak rovněž postoupili do nejvyšší moravské soutěže. Žáci v krajském přeboru obsadili šesté, resp. třetí místo. Nejlepším střelcem byl Formánek. V městských soutěžích se objevilo C mužstvo Líšně, které ve III. třídě obsadilo třetí místo. Žáci B skončili třetí mezi staršími a druzí u mladších. Klub už měl v soutěžích dvacítku družstev.

Sportovní zajímavost: *Pražská Slavia přijela k pohárovému utkání do Líšně 11. října 2007 v roli jasného favorita. Před 2200 diváky dostala čtyři branky a po výsledku 4:3 pro Líšeň byla vyřazena. Vítězové nastoupili k utkání ve složení: Sedmidubský – Čampa, Vlček, Cupák (80. Ryšánek), Raušer – Polák, Pecha, Buršík, Oprchal (67. Krejčí) – Jaroš (65. Bombicz), Outrata.*

Perlička: *Sázkový kurs při utkání se Slavií byl 1:16 na výhru Líšně. Moc sázkařů však vysoký kurs nenalákal. Pár jednotlivců ano. Fanyrnka líšeňského fotbalu Jolana Maixnerová po utkání ukazovala trenérovi Smrčkovi svůj tiket za pouhých 200 Kč. Nechlubila se ani tak výhrou, činící přes 3000 Kč, jako svoji pevnou oddaností líšeňským barvám.*

Po třech letech v MSFL zpět do divize

Po mimořádném postupu z divize přišla do Česka v roce 2009 ekonomická krize. Muselo se začít šetřit. Třeba jen za energie zaplatil klub v této době 600 000 Kč. Tři roky hrála Líšeň nejvyšší moravskou soutěž. Každý rok se tým zachraňoval. Potřetí se záchranná mise nepovedla. Mužstvo sestoupilo zpět do divize.

Po postupu bylo jasné, že je potřeba pro ročník 2009/10 posílit první mužstvo. Král s Hladišem oslovili líšeňského odchovance Noska, působícího v 1. FC Brno a získali i trojici ze stejného týmu Čejku, Beleje a Křapa, z Hrušovan přišel Konrád, z Jihlavy odchovanec Dupal. Stáhli se všichni hráči z hostování. Dostálek však přestoupil do 1. FC Brno. Premiérový rok byl svízelný. Po podzimu byl celek předposlední, pouhé dva body před Fulnekem. Pro jarní část byl trenér Kafka vyměněn za Zbyňka Zbořila. Mužstvo posílili Kukleta, Král, Vrtěna (všichni 1. FC Brno) a Bednář z Blanska. Naopak do Velkého Meziříčí zamířil kanonýr Jaroš, hostování ukončili Kupský, Kučera, Dupal, Čejka, Konrád. Nový kouč navázal na Kafkovo rozestavení 4 – 1 – 4 – 1. Líšni se vedlo velmi dobře hlavně na domácím hřišti, kde podlehla jen Frýdku-Místku. Pomohlo i odstoupení Fulneku po polovině soutěže. Konečně dvanácté místo k záchraně stačilo. V týmu se vystříдалo 31 hráčů. Muži B skončili v I. B třídě druhí za Dražovicemi. Dorostenci v nejvyšší moravské soutěži při své premiéře neobstáli. Mladší i starší uzavírali tabulku. B tým dorostu byl v I. třídě čtvrtý, žáci v krajském přeboru šestí, resp. třetí. V městském přeboru skončila Líšeň C osmá, B celek starších žáků druhý za Svatkou B, mladší sedmí.

Trenér Zbořil zůstal pro sezonu 2010/11 u mužstva, které bylo posíleno o Drábka z Jihlavy a Mička ze Židenic. Odešla pětice hráčů. Ze základní sestavy Kolář do Rájce-Jestřebí a Bednář do Blanska. Podzim se mužstvu vydařil. Na domácí půdě mužstvo neprohrálo. Ztratilo na něm jen body remízami s nejlepšími mužstvy soutěže Opavou a HFK Olomouc. Do jara vstupovalo téměř se stejným mužstvem, které odehrálo podzim. Odešli jen Křap do Rakouska a Mička zpět do Židenic. Novým mužem byl obránce Cupák ze Zbrojovky. Jenže jaro se Líšni nevydařilo. Po pár kolech se zranil Čampa, ze sestavy vypadl na čas i Vrtěna. Líšeň zaznamenala sedmizápasovou sérii bez bodového zisku. V konečném účtování skončila Líšeň čtrnáctá, těsně nad sestupovou pozicí. Trocha štěstí byla i v tom, že Vítkovice po polovině soutěže odstoupily a staly se prvním sestupujícím. Záložní celek hrál po mimořádném postupu I. A třídu, v níž obsadil deváté místo. Dorostenci startovali po sestupu v divizi, v níž skončili čtvrtí, resp. třetí, navzdory tomu postoupili do MSDL. V krajském přeboru žáků se vedlo lépe starším, kteří skončili třetí za Svatkou a Moravským Krumlovem. Mladší skončili až jedenáctí. V městském přeboru skončila Líšeň C předposlední, žáci B pak uprostřed tabulky.

Z prvního týmu odešli před sezonou 2011/12 Cupák s Králem do Zbrojovky. Z ní přišel Dostálek, na hostování Koudelka z Boskovic, Krejčí z HFK Olomouc, Hlavinka ze Sparty Brno a Dufek z Velkého Meziříčí. Na podzim se vystříдалo na hřišti 20 hráčů. Vázla defenzíva, o čemž svědčilo 39 inkasovaných gólů. Mužstvo přezimovalo předposlední. Vzhledem k ekonomickým problémům se výrazně změnilly podmínky hráčům. Proto předseda povolil odchody hráčům, kteří měli jiné představy. Na Maltu odešel Nosko, do Rakouska Vrtěna, do Jihlavy Drábek, do Svitav Belej, do Třebíče Hebron, Hlavinka se vrátil do Sparty Brno a Dufek do Velkého Meziříčí. Mužstvo doplnili vlastní odchovanci a hráči z nižších soutěží. Na jaře tým vyhrál pouze jediný zápas až před závěrem soutěže. Nebylo divu, že si tým podepsal ortel sestupu mnohem dříve. Nepomohla ani výměna trenérů po pátém jarním kole, když na místo Zbořila nastoupil zkušený Oldřich Janusicza. B mužstvo v I. A třídě skončilo čtvrté za Bosonohami, Vojkovicemi a Slavkovem. Dorostenci U19 v MSDL obsadili 14. pozici. Osmnáctiletí v divizi skončili sedmí, šestnáctiletí čtvrtí. Žactvo hrálo poprvé v moravských soutěžích. Bohužel v obou případech líšeňští hráči U15 a U14 lemovali spodní okraj tabulky. V městských soutěžích obsadili muži C devátou příčku. Jedinou první příčku obsadila v Líšni příprava B ve III. třídě, kterou vyhrála před Spartou B a ČAFC B. Pokud šlo o sportovní výsledky, byla tato sezona propadákem.

Sportovní zajímavost: Novým hráčem týmu se stal internacionál Richard Dostálek, který se vrátil ze zahraničního angažmá. V MSFL se uvedl takovým způsobem, že o jeho služby požádal FC Fastav Zlín, jež mu pomáhal v boji o záchranu nejvyšší soutěže.

Perlička: Líšeň investovala milióny do rozvoje klubu. Což se odrazilo v počtu nárůstu členů. V roce 2010 měla jich 983, ale během dvou let byla tisícovka překonána – 1272. Paní správcová každý týden vyprala, usušila a vyžehlila 250 dresů a trenýrek, k tomu 500 stulpen.

Projekt Farma se Zbrojovkou

Po sestupu z nejvyšší moravské soutěže opustilo Líšeň z různých důvodů 17 hráčů, což mohlo být tragické v dalším sportovním životě Líšně. V tomto roce však začal Českomoravský fotbalový svaz uplatňovat užší spolupráci mezi profesionálními kluby a celky nižších soutěží. Líšeň se projektu Farma chytla.

Nemusela tak shánět místo odcházejících nové muže. Zbrojovka pro každé utkání posílala Líšni várku svých fotbalistů. Navíc se v roce 2013 podařilo získat licenci pro Sportovní středisko mládeže. Klub mohl lépe pečovat o družstva žákovských kategorií. Ve stejném roce pronajal klub od rodiny Belceredi bývalý jezdecký areál v Mariánském údolí, kde se vybudovalo Tréninkové centrum mládeže. Další prostory získal klub při spolupráci se ZŠ Novolíšeňská.

Staronový trenér Bohumil Smrček po velkých odchodech měl v sezoně 2012/13 k dispozici poměrně mladý tým, jehož věkový průměr byl 22 let. Nejstarším mužem byl kapitán Čampa (29 let). Za těchto okolností byl rád za spolupráci se Zbrojovkou. Což však mělo vliv na stabilizaci kádru. V ročníku vystřídal šest brankářů a 41 hráčů v poli. Ze Zbrojovky v mistrovských zápasech nastoupili čtyři brankáři Hladký, Veselý, Doležal a Petr, s nimi 19 hráčů: Kunc, Král, Hyčka, Buchta, Sus, Malík, Stehlík, Halaška, Nekuda, Lapeš, Huška, Kršák, Křeček, Michna, Stáňa, Škoda, Pašek, Traoré a Fall. Někteří z nich jen na jeden zápas. Toto společenství bojovalo s Třebíčí o postup. Líšeň jej prohrála o dva body. Zřejmě rozhodla jarní série pěti zápasů bez výhry, z nichž Líšeň vydolovala jen čtyři body za remízy. Z dalších týmů Líšně skončil B celek mužů v I. A třídě osmý, dorostenci v divizi devátí, resp. desátí, žáci v moravských soutěžích sportovních center ve všech kategoriích až ve druhé polovině tabulky. V městských soutěžích byla Líšeň C v přeboru devátá, slušně si vedly přípravky, které obsadily dvě první a dvě druhá místa.

Líšeň předložila před soutěžemi 2013/14 společnou soupisku A i B mužstva se třiceti muži s věkovým průměrem 19 let. Nejstarším byl Dostálek (39 let). Opět se spoléhalo na spolupráci v rámci projektu Farma. Za Líšeň nastoupili ze Zbrojovky brankáři Petr, Veselý, Doležal, do pole Fall, Sus, Vávra, Husár, Glaser, Pašek, Avdič, Sedlák, Šural, Přerovský, J. Dvořák, D. Dvořák. Tým skončil na podzim čtvrtý. Vedení se netajilo záměrem návratu zpět do MSFL. Během jarní části, v níž tým využil jen minimum hráčů z projektu Farma, se dostali fotbalisté Líšně na druhé místo za Vyškov. Jenže na přelomu dubna a května prohráli čtyři zápasy za sebou, což stálo místo trenéra Smrčka. Do konce sezony vedl zápasy Michal Král, tréninky Martin Maša. Svoji trenérskou licenci zaštilil oba jmenované kouče předseda klubu Karel Hladiš. Ve zbývajících šesti zápasech tým prohrál pouze jednou. Stalo se tak v posledním kole v Blansku, kde už

před utkáním bylo rozhodnuto, že před Líšní skončí Vyškov a Rosice. V posledním kole se na třetí místo dostala Vrchovina. Líšeň obhájila podzimní čtvrté místo. Celkem se v sezoně vystříдалo 53 hráčů, na jaře čtyřicet. Přes tento neúspěch postoupila Líšeň do MSFL, když se naskytla možnost mimořádného postupu po odhlášení Mikulovic z MSFL, za nějž však klub zaplatil 100 000 Kč. Muži B skončili v I. A třídě opět osmí, stejně jako C mužstvo v městském přeboru. Dorostenci v MSDL skončili na 12. místě těsně před Spartou Brno a Třincem. B družstvo v moravské divizi v obou soutěžích na chvostu tabulky. Mezi střelce se na přední místa dostal Klein se 17 góly. Žactvo hrálo na Moravě mezi Sportovními středisky mládeže. Patnáctiletí obsadili 8. místo, čtrnáctiletí deváté, třináctiletí byli čtrnáctí, dvanáctiletí sedmí. Mezi nejlepšími střelci byli Nešpor (U15), Mikeš (U14), Nguyen (U13) a Chládek (U12). V městském přeboru skončila starší příprava pátá, mladší druhá.

Sportovní zajímavost: V sezoně 2013/14 někdy převyšovaly počty hráčů Zbrojovky kmenové muže Líšně. Na podzim v Bystrci, Rosicích a Bohunicích bylo na hřišti víc fotbalistů ze Zbrojovky než z Líšně.

Perlička: Pečlivá práce mládežnického trenéra Josefa Hudce, který v náboru přijímal i hráče předškolního věku, se začala projevovat. Při vzniku Sportovního centra mládeže měl klub dva náborové týmy začátečníků, 2 předpřípravky, a 12 celků přípravek a žactva. Takovým počtem hrajících mládežnických celků patřila Líšeň k nejpočetnějším klubům v republice.

V MSFL tři roky o záchranu a dva o postup

K návratu do moravskoslezské ligy přispělo odhlášení celku FC Mikulovice z moravské nejvyšší soutěže. Řídící komise nabídla postupně nepostupujícím z divize možnost účasti ve vyšší soutěži. Líšeň, ač skončila čtvrté, se stala novým účastníkem po mimořádném postupu. Nadále pokračovala spolupráce se Zbrojovkou v rámci projektu Farma, čímž vedení ubyl problém s nasmlouváním případných posil. Což bylo výhodné i po ekonomické stránce. Přesto se hrálo první tři roky jen o záchranu. Obrat nastal příchodem trenéra Machálka, který přivedl celek z posledního místa na dvanáctou příčku a v následujících dvou sezónách hrál o špici, což vyvrcholilo postupem do profesionálních soutěží.

Nováček soutěže ročníku 2014/15 přivedl do mužstva zkušeného trenéra Josefa Mazuru, který v minulém ročníku působil v druholigové Karviné. Nepotřeboval po postupu do MSFL shánět nové hráče, protože tu byl nadále projekt Farma. Na podzim využil trenér Mazura 42 hráčů, z toho 22 ze Zbrojovky. K nejpilnějším hráčům patřili Fall, Přerovský, Sus, Široký, Matoušek, Lisický, Omelčenko a brankář Veselý. Na jaře se mírně změnil způsob sestavování týmu. Mazura našel stálou kostru kmenových hráčů, které pro každý zápas doplňoval na potřebných místech muži ze Zbrojovky. Proto na jaře odehrálo nejméně 90 minut jen 14 hráčů Líšně a stejný počet fotbalistů z prvoligové soupisky Zbrojovky. Po podzimním předposledním místě se tak Líšeň vyzdvihla na desátou příčku. Na jaře vyhrála Líšeň sedm zápasů, na podzim jen tři. Nejčastěji nastupovala trojice Matoušek, Čampa a Drábek, s nimi brankář Veselý. Záložní B tým obsadil v I. A třídě druhé místo za Boskovicemi, C mužstvo bylo také druhé v městském přeboru za Lokomotivou. Vítězný celek odmítl postup do I. B třídy, který přenechal třetímu líšeňskému týmu. Dorostenci obsadili v MSDL U19 jedenáctou pozici, v U17 šestnáctou. V žákovských soutěžích na Moravě vyhráli hráči U15 svoji skupinu na jihu Moravy, tým U14 skončil sedmý, U13 šestý a U12 třináctý.

Po úspěšné jarní části minulého ročníku v MSFL přišlo na podzim 2015 rozčarování. Přispěla k tomu velká marodka ve Zbrojovce, která na podzim nemohla uvolňovat větší počet hráčů. Naprosto chyběli rozdíloví hráči. Proto třeba ze 17 podzimních branek vstřelili zbrojováci jen tři. Mužstvo přezimovalo na první nesestupové příčce. Vzhledem k tomu, že projekt Farma končil, muselo vedení spoléhat na sebe. Proto přivedlo do týmu brankáře Zrzavého ze Slatiny, neboť Doležal i Halouska se zranili. Tým také doplnili Nevřala z Kroměříže, Zezula ze Znojma a Fall ze Zbrojovky. V rámci projektu Farma nastupovalo k zápasům čím dál méně fotbalistů Zbrojovky. Průměr byl 1,7 hráče na zápas. Mazurovi se však podařilo postoupit o jednu příčku výš. Moravská liga byla zachráněna i pro následující sezonu. Líšeň za sebou nechala HFK Olomouc, HFK Třebíč a sestupující MSK Břeclav. Muži B skončili v I. A třídě třetí za Tišnovem a Slatinou, C tým skončil předposlední v I. B třídě a sestoupil zpět do městského přeboru. Dorostenci U19 obsadili v MSDL osmé místo. Střelcem družstva byl s deseti góly Hudec. B tým dorostu hrál divizi. V ní starší chlapci obsadili 13. místo, mladší se střelcem Mikešem třetí. Žáci U15 skončili třetí za Hodonínem

a Spartou Brno. Do desítky střelců se vměstnali Kloss, Malý a Pokorný. Družstvo U14 bylo rovněž třetí. Nejlepším střelcem soutěže se stal Bulíček. Třináctiletí hoši skončili na 13. místě, o rok mladší o příčku lépe.

Projekt Farma byl pro ročník soutěží 2016/17 ukončen. Líšeň tak musela spoléhat jen na své kmenové hráče. Proto vedení přivedlo posily, z nichž se uplatnili především zbrojováci Bednář a Stehlík, s nimi Frimmel z Liberce. Na druhé straně do zahraničí odešli zkušení Schneider, Král a Drábek. Tým dokázal na podzim vyhrát pouze jediné utkání. Proto přezimoval na poslední příčce tabulky. Stav vedl ke změně trenéra. Mazuru vystřídal prostějovský kouč Miloslav Machálek, který naposledy vedl soupeře z moravské ligy MFK Vyškov. Hladiš s Králem přivedli do mužstva kromě trenérova syna Tomáše, hrajícího dosud v Opavě, Pospíšila (Blansko), Kotnoura a Demetera (oba Jihlava) a po čase navrátilce z Německa Krále. Na jaře vyhrála Líšeň devět zápasů a obsadila 12. místo. B tým byl v I. A třídě druhý za Svatkou Brno, C mužstvo po sestupu do městského přeboru skončilo třetí za Jundrovem a Svatkou B. Dorostenci v nejvyšší moravské soutěži skončili šestí. Žáci U15 obsadili druhé místo za Hodonínem, U14 čtvrté místo, U13 jedenácté a U12 čtvrté.

V nové sezoně 2017/18 mužstvo opět posilovalo. V dresu Líšně se objevili Hanuš z Blanska, Minářčík z Meteoru Praha. Z Rakouska se vrátil Smrčka. Obrovskou posilou byl odchovanec Pašek, který přišel ze Zbrojovky, když na jaře působil na Kypru. Pašek se stal také nejlepším střelcem. Machálek během sezony měnil rozestavení různým počtem mužů v obranné formaci. Zejména venku zaskakoval soupeře rozestavením 3 – 1 – 4 – 2, což vedlo k faktu, že Líšeň přivezla více bodů z venku, než získala na domácí půdě. Mužstvo se z podzimní páté příčky posunulo na třetí za Prostějov a Velké Meziříčí. Přispěly k tomu i jarní posily. Do Líšně v zimní přestávce zamířili Hlavica (Sigma), Reteno Elekana (Otrokovice). Proto mužstvo sneslo odchody střelce Paška, který dal na podzim 12 gólů, do Vítkovic a Frimmela do Viktorie Žižkov. Na bronzové příčce se kromě Paška podíleli střelecky Krška 8, T. Machálek 7, Reteno 6 a Frimmel s pěti góly. Kotnour v brance vychytal pět nul. Muži B obsadili v I. A třídě páté místo, muži C v městském přeboru sedmé. Dorostenci v nejvyšší moravské soutěži skončili čtvrtí za Jihlavou, Sigmou B a Zbrojovkou B. Střelci družstva byli Fila a Mikeš se 12 brankami. Družstvo U17 obsadilo pátou příčku. B družstva v divizi

skončila osmá, resp. pátá. U starších byl nejlepším střelcem Rajsígl, u mladších Spusta. Žáci hráli opět jen soutěž sportovních středisek na jižní části Moravy s výsledky U15 čtvrtí, U14 osmí, U13 pátí a U12 osmí.

Posun ze zadních míst tabulky na třetí v minulé sezoně probudil pro ročník soutěží 2018/19 touhu po dalším postupu mezi profesionální kluby. Přišli další kvalitní hráči. Brankář Vítek z Kostelce na Hané patřil v moravských soutěžích dlouhodobě mezi nejlepší brankáře. Z Prostějova přišel Zapletal, ze Zbrojovky Přichystal a Černín. Machálek přešel definitivně na rozestavení 3 – 1 – 4 – 2. Podzimní část vyhrála Líšeň naprosto hladce. Přichystal se stal nejlepším střelcem podzimu, po němž se vrátil do Zbrojovky, stejně jako Zapletal do Prostějova. Na jaře přišli do týmu Smejkal z Jihlavy a nadějní mladíci Fila, Jambor, Rolinek, Šperka, Vavřík. Líšeň si vybudovala na pronásledovatele značný náskok. Ten se však od 20. kola začal tenčit. Začalo to prohrou v Kroměříži 0:3. Poté přišla porážka doma s Velkým Meziříčím 1:2. V Novém Městě na Moravě se s Vrchovinou jen remizovalo 1:1. Pak přišla doma prohra s Petřkoviciemi 1:2. Šňůru čtyř zápasů bez výhry přerušila Líšeň výhrou nad Rýmařo-

vem 2:0. Ve Frýdku-Místku po nervózním průběhu se remizovalo 2:2. Výhry nad Uherským Brodem, ve Valašském Meziříčí a Hulínem udržely Líšeň na špici tabulky. Remíza v Uničově však dala šanci Frýdku, který předstihl Líšeň o dva body. V posledním kole hrála Líšeň v Hodoníně, který nutně potřeboval vyhrát v boji o záchranu soutěže. Frýdek-Místek končil soutěž v Hlučíně. Karty byly jasně rozdány. Líšeň musela v Hodoníně vyhrát a čekat na výsledek z Hlučína, Frýdek v Hlučíně, jemuž prakticky o moc nešlo, také musel zvítězit. Hodonínský zápas byl dramatický. Domáci vedli od 15. min. brankou Žáka. Líšeň srovnala v 51. min. z kopačky Smejkala. Deset minut před koncem byl stav nerozhodný, stejně jako zápas Hlučín – Frýdek. Za těchto okolností by postupovali Slezané. V 81. min. vsítil líšeňský mladík Rolinek branku, naopak v Hlučíně si frýdecký Literák dal vlastence. Drama pokračovalo. Smír v obou zápasech by prospěl slezskému týmu. V Hodoníně domácí ovládli závěr zápasu. V nastaveném čase chytil Vítek stoprocentní příležitost Hodonína. Frýdek-Místek v závěrečné hrací době nedokázal otočit vývoj zápasu a prohrál, čímž nakonec skončil až na třetím místě. Za Líšni obsadily druhé místo Petřkovice. Záložní

Mužstvo, už za zády s dostavěnou hlavní tribunou, vybojovalo postup do profesionálních soutěží. Nahoře stojí Libor Daněk, Patrik Demeter, Tomáš Šperka, Václav Minařík, Elvis Amoh Takyi, Michal Bednář, Lamine Fall, David Krška. V prostřední řadě jsou asistent trenéra Tomáš Bureš, Rudolf Čampa, Martin Rolinek, Tomáš Machálek, Jakub Černín, vedoucí mužstva Dagmar Wallová, asistent trenéra Petr Pecha, Miroslav Minářčík, Petr Vavřík, Ladislav Hanuš, Dan Jambor, masér Přemysl Klein. Dolní řadu tvoří Tomáš Smejkal, Filip Leznar, Filip Krula, manažer týmu Michal Král, představa Karel Hladiš, trenér Miloslav Machálek, Jan Hlavica, Jan Vítek, Guy Eelekana Reteno.

celek vyhrál I. A třídu před Rajhradci a Dobšicemi, C tým skončil v městském přeboru čtvrtý za Lelekovici, Obřany a Lokomotivou. Výtečně si vedli dorostenci v MSDL, v níž obsadili druhé místo za Opavou. Oporami byli Červík, Grábl, Malecký a Rolínek, který v 18 zápasech nastřílel 15 branek. Mladší dorostenci ve stejné soutěži skončili dvanáctí. Dobře se vedlo i dorosteneckému B týmu v divizi, v níž skončil třetí za Jihlavou B a Znojmem. Kanonýrem týmu byl Bílek s 11 góly. Mladší chlapci skončili pátí. Se 32 góly se blýskl Vlach. Nechváta připojil 18 branek. Žáci v moravské divizi skončili druhí za Spartou Brno. Spusta vsítil 22 gólů. Tým U14 byl pátý. V soutěži sportovních středisek byl celek U13 desátý, U12 třináctý. Líšeňské ženy ve druholigové soutěži obsadily třetí místo za Pardubicemi a Čáslaví. Střelkyní družstva byla Murnyková, která poté odešla na rok do prvoligového Slovácka.

Sportovní zajímavost: Pro sezonu 2018/19 se rozšířilo portfolio líšeňského klubu o druholigovou soutěž žen. Líšeňští funkcionáři se rozhodli převzít pod svá křídla družstvo Zbrojovky, které nemělo v dosavadním klubu prostor pro svůj rozvoj. Líšeň se tak stala

jedením z největších fotbalových klubů, který měl v soutěžích přes třicítku celků v soutěžích od II. ligy po základní soutěže v rámci okresu.

Perlička: Hlučín, který porazil v závěrečném kole MSFL ročníku 2018/19 Frýdek-Místek, vedl trenér Milan Valachovič. Čímž se prakticky zasloužil jistou měrou o líšeňský postup, neboť v případě výhry soupeře by do II. ligy postoupil Frýdek-Místek. Půl roku po tomto utkání se stal Valachovič trenérem Lísně, když nahradil Machálka, odcházejícího do Zbrojovky.

Černým koněm mezi profesionály

Ve druholigové soutěži se Líšeň jako nováček ukázala v dobrém světle. Diváky bavila otevřenou a riskantní hrou. Hráči sklízeli obdiv za předvedený výkon. Při této náročné hře se třemi obránci se však každá chyba v defenzivě nemilosrdně trestala. Machálkův nástupce Valachovič spíše sázel na zabezpečenou obranu. Což na jedné straně poznamenalo atraktivitu hry, na opačné však přineslo výsledky, díky jimž se stal celek SK Líšeň respektovaným od

Pro sezonu 2018/2019 se portfolio líšeňských družstev rozšířilo o ženskou složku. Líšeň převzala pod svá křídla rozpádající se družstvo Zbrojovky Brno. Hrálou druhou ligu a hned v úvodní sezóně obsadilo třetí místo za Pardubicemi a Čáslaví. O bronz se postarali následující funkcionáři a hráčky: v horní řadě stojí trenér Pavel Kúkol, Šárka Hrabáňová, Nikola Kratochvílová, Ema Bagárová, trenér Pavel Houšť, Petra Skálolová, Eliška Langová, Zuzana Řezáčová a trenér brankářek Tomáš Hronek. Dole jsou Vendula Mikundová, Aneta Bednářová, Tereza Weidenhöferová, Eliška Houšťová a Gabriela Špičková.

soupeřů i odborníků. Během dosavadního působení Líšeň v profesionální soutěži odešla více jak jedna čtveřice líšeňských hráčů do nejvyšší soutěže. Postupem se zvýšil zájem diváků o líšeňský fotbal, proto byla po prvním druholigovém utkání umístěna za jednou z branek tribuna pro 450 diváků.

Po postupu do druhé ligy se pro sezonu 2019/20 hodně posiloval kádr. Ze Zbrojovky přišli Zíkl, M. Vintr, O. Vintr, z Vyškova brankář Šustr a Jeřábek, z Hlučína Málek, ze Sokolova Ševčík, z Českých Budějovic Čermák, který byl před přestupem na hostování v Tábořsku, z Otrokovic Hladík, ze Znojma Kučera, ze Slovácka Suchý, ze Zlína Bačo. Odešel jen Černín do Zbrojovky, kam po pár kolech zamířil i kapitán Krška. Bojovné mužstvo prohrálo první zápas až v 6. kole v Jihlavě, kde inkasovalo rozhodující gól v konci zápasu. Trenér Machálek během podzimu využil lákavé nabídky z Králova Pole a přešel do Zbrojovky. V zimě za ním zamířili Šustr, M. Vintr, Hladík a Čermák. Hostování ukončili Bačo a Suchý. Na jejich místa přišli od 11. kola trenér Valachovič a v zimě Silný z Kroměříže, Matocha z Vyškova, Vasiljev ze Slovácka, Šenk z Lanžhota a brankář Halouska ze Zbrojovky. Premiérový ročník dokončila Líšeň na 9. místě se 36 body. Ostatní soutěže byly kvůli covidové pandemii ukončeny po podzimní části. Líšeň B, vedená trenérem Buchtou a asistentem Šperkou, obsadila ve své premiéře v krajském přeboru čtvrté místo za Bohunicemi, Boskovicemi a Spartou Brno B. Líšeň C byla v nedohraném městském přeboru druhá za Obřany. Starší dorost s trenérem Šmýdem skončil po podzimu v MSDL devátý, mladší s trenérem Šrámkem ve stejné soutěži třetí za Baníkem Ostrava B a Zbrojovkou B. Dorostenecké týmy v divizi obsadily sedmé, resp. páté místo. Tým U15 v divizi obsadil třetí pozici za Spartou Brno a Kroměříží, U14 sedmou příčku. V soutěži sportovních středisek mládeže skončily celky U13 a 12 na 13., resp. 15. místě. Druhohigové ženy skončily po desátém kole na šesté pozici.

Na prahu nové sezony 2020/21 přivítal Valachovič brankáře Veselého z Jihlavy, útočníka Szotkowského z Viktorie Žižkov, který však předchozí sezonu odehrál v Petřkovicích, Otrúsala z Lanžhota, Lutonského z Jablonce, jenž odehrál dvě minulé sezony v Prostějově, odkud přišel i líšeňský odchovanec Pašek. Na hostování ze Zlína přišel obránce Tkadlec, Krška se vrátil ze Zbrojovky. Odešli Halouska, O. Vintr, Zíkl a Hlavica do Zbrojovky. Říká se, že druhá sezona je kritická. Pro Líšeň to zřejmě neplatilo. Poprvé pro-

hrála až v 8. kole na Žižkově. Druhou prohru utrpěla Líšeň ve Vlašimi. Víc zápasů neprohrála. V tabulce skončila s 50 body na druhém místě za postupujícím Hradcem Králové. Plánovaná baráž o ligu se neuskutečnila, neboť covid nedovolil odehrát kompletní pořad prvoligové skupiny o záchranu. Až později vyšlo najevo, že se jednalo o taktické rozhodnutí tehdejšího faktického vládce nad českým fotbalem, místopředsedy Romana Berbra, ve shodě s ohroženými prvoligovými celky. Všechny ostatní soutěže zůstaly kvůli pandemii covidu nedohrané. Skončily již během podzimu a na jaře nerestartovaly. Líšeň B v krajském přeboru s trenérem Buchtou získala z 10 utkání 15 bodů a skončila uprostřed tabulky. Líšeň C s trenérem Šperkou byla se stejným bodovým ziskem jako vedoucí Lokomotiva v městském přeboru druhá. Ženy odehrály ve II. lize jen šest kol bez bodového zisku. V nedokončené soutěži obsadily poslední příčku. Mládežnické celky také své soutěže nedohrály.

Do třetího ročníku svého působení v profesionální soutěži v sezoně 2021/22 vstoupila Líšeň sice s respektem, ale od prvních kol bylo znát, že by se mohla probojovat do baráže. Kmenovými hráči mužstva se stali Černín a Šumbera ze Zbrojovky, Stáňa z Opavy, Ulbrich z Písku, Machalík ze Slovácka, Toutou ze Zlína. Za přímým postupem mířila Zbrojovka, kterou Líšeň dokázala na její půdě porazit 3:1. Líšeň takřka celou sezonu působila na barážových příčkách. Rozhodovalo se až v posledním kole, kdy další dva nápadníci baráže Vlašim a Opava nastupovali proti sobě. Líšeň čekala v Praze Viktoria Žižkov, která do té doby vyhrála jen dva zápasy. Svěřencům trenéra Valachoviče stačil nerozhodný výsledek. Jenže přišla prohra. Tým skončil na čtvrtém místě. Což byl sice opět nesporný úspěch, nicméně unik baráže v závěrečném kole radost přece jen trochu kalil. Na jarní části se projevila neúčast osobností mužstva Kučery a Silného, kteří v zimě odešli do Hradce Králové, resp. Jablonce. V zimní přestávce odešel i mladý Rolinek do Mladé Boleslavi. Už před sezonou odešli Demeter (Velké Meziříčí), Fall, T. Machálek, Reteno (všichni tři Blansko), Szotkowski (Žižkov, odtud Rakousko), Tkadlec (Chrudim). Po dvou letech covidu se konečně dohrály amatérské soutěže. Ženy s trenérem Šperkou skončily ve finálové skupině II. ligy na třetím místě. Vítěz, jimž byla Sparta B, nemohl do I. ligy postoupit, druhý Hradec Králové také neměl zájem. Nabídku postupu odmítla i Líšeň. Do I. ligy postoupil až čtvrtý Baník Ostrava. Nejlepší střelkyní ve finále byla Komárková, která se v šesti zápasech prosadila pětikrát.

Líšeň B začala krajský přebor pod trenéry Novákem a Šperkou, které v zimě vystřídal Kugler. Výsledkem bylo páté místo. Mužstvo se opíralo o dva střelce. Horký zaznamenal 17 branek, Dostálek jedenáct. V městském přeboru skončil C tým na druhém místě za Lokomotivou. Nejlepším střelcem mužstva byl Milotínský se 17 góly. Devatenáctiletí dorostenci pod trenérem Michalem skončili v MSDL pátí. Střelcem byl Ferlay se 16 brankami. Sedmnáctiletí ve stejné soutěži s trenérem Šrámkem byli sedmí. Žáci pod vedením trenéra Bilavčíka obsadili v divizi druhé místa za Spartou Brno. Nejlepší střelec Šamalík nastřílel 21 branek.

Řada změn přišla před startem sezony 2022/23. Odešli Málek do Karviné, Krška do Vyškova, Ševčík do Hradce Králové, Vítek do Kostelce na Hané, Stáňa do Bolatic, Toutou do Francie. Šumbera byl během podzimu poslán na hostování do Prostějova. Mužstvo posílili brankář Vajner (Jablonec), obránci Čermák (Zbrojovka) a Laczkó (Slovan Bratislava), záložník Sokol (Pardubice, minulou sezónu v Chrudimi) a útočník Vandas (Vyšehrad, na jaře Žižkov). Z hostování ze Žižkova se vrátil Reteno. Těžký los v úvodu soutěže Líšeň zvládla. První porážku utrpěla až v 9. kole v Tábořsku, kde dostala nešťastný gól v nastavení. Prezimovala na třetím místě. Příbram i Vyškov před ní byly bodově v bezprostředním dosahu. V zimní přestávce se mužstvo moc nezměnilo. Do Ostravy odešel Reteno, ze Slovácka přišel Polášek. Do týmu byl zařazený i sedmnáctiletý dorostenec Tauš. Líšeňští fotbalisté poprvé v historii odjeli na zahraniční soustředění do Turecka. Jaro však už vyvedené nebylo. V předposledním kole tým prohrou v Xaverově se Slavií B ztratil naděje na baráž. Poté prohrál doma s Duklou a ukončil soutěž na pátém místě. Postup slavilo záložní mužstvo, které trenér Kugler přivedl do divize. Další prvenství zaznamenali žáci, kteří vyhráli divizi kategorie U14 a 15. Trenéři Žabka, Střeščík a Novák přivedli žáky poprvé v historii líšeňského fotbalu do ligy Moravy a Slezska. Dařilo se i ženám, které obsadily ve druhé lize čtvrté místo. Zásahu na úspěchu měl trenér Šperka.

Fotbalovou národní ligu v jubilejním roce nezačala Líšeň moc dobře. Zatímco v minulých letech v úvodních kolech neprohrávala, po pátém kole ročníku 2023/24 měla Líšeň pouze jednu výhru, jednu remízu a tři porážky. Před sezonou byli uvolněni Šumbera, Bednář a Laczkó, na hostování odešel Zíkl do Startu Brno. Po prvním kole si prvoligový Zlín sáhl do kádru

pro vysokého obránce Černína. V průběhu podzimu pak ukončil tréninky Ulbrich, a do FC Zlínsko odešel Weber. Vedení reagovalo nalezením dvou posil z Balíkán. Ze srbského Voždovacu přišel obránce Joković, který zdědil po Černínovi číslo 24. Po něm se v dresu Líšně objevil chorvatský záložník Mionič, patřící slavnému AC Milán, ale v minulé sezoně hostujícímu v třetiligové Alessandrii. Přišel i odchovanec Zbrojovky Svoboda, který v 16 letech odešel do rakouského Lince. Minulou sezonu patřil Karviné, ale byl na hostování ve Vlašimi. Ukázalo se, že tento ročník bude velice vyrovnaný. Líšni se nepovedl obvyklý výtečný start do soutěže. Po úvodní remíze v Chrudimi získala první výhru až ve 4. kole s Příbramí. Proto v prvních kolech byla těsně nad sestupovou pozicí. Jak skončilo tažení mužstva ve FNL, divizní pouť nováčka líšeňského záložního celku i dalších družstev SK Líšeň nebylo v době přípravy publikace stoletého jubilea jasné, neboť všechny soutěže končily o měsíc později od data založení, Dodejme jen, že poprvé se nezvyšoval počet družstev, ale snižoval, když bylo zrušeno C mužstvo. Za podstatný úspěch sezony lze označit nominaci nejmladšího muže druholigového celku Marka Tauše do reprezentační osmnáctky. Líšeň pokračovala nadále ve výstavbě. Byla dokončena celková rekonstrukce Orlovny, jejíž část slouží jako posilovna pro prvoligové hráče. Také byla vybudována třetí tréninková plocha v Mariánském údolí.

Sportovní zajímavost: *K premiéře v profesionální soutěži 20. července 2019 v Líšni v utkání proti Varnsdorfu před 1542 diváky dál trenér Machálek důvěru sestavě: Vítek – Jeřábek, Čermák, Hlavica – Minařík – Reteno, Málek, Fall, Krška – Hladík, Machálek. Střídali Fila, Rolínek, Minarčík. Z ní v době stého výročí zůstali v prvním týmu jen Jeřábek a Čermák, který si však mezi tím odskočil na téměř tři sezony do Zbrojovky.*

Perlička: *Ve druholigovém derby 22. srpna 2021 mezi Líšní a Zbrojovkou vnikli na hřiště dva příznivci Zbrojovky. Druhý z nich kopl do pořadatele, jenž pacifikoval na trávníku prvního výtržníka. V dalším napadání mu zabránil líšeňský hráč Silný. Sudí Důbravský mu za jeho čin ukázal červenou kartu. Disciplinární komise však Silného nepotrestala a líšeňský útočník si navíc ze slavnostního vyhlášení nejlepších sportovců Brna za leta 2020 a 2021 odnesl cenu Fair-play.*

Sto let není pro líšeňské fotbalisty cílová páska, nýbrž pouze mezník. Za sto let učinil klub obrovské kroky. Ze spolku, jenž neměl ani sto členů, je dnes jeden z největších klubů v republice se širokým portfoliem družstev. Zvedá se členská základna. Klub, jenž neměl ve svém začátku ani své hřiště a na konci minulého století vlastnil jen škvárové hřiště, má dnes kromě hlavního stadiónu s travnatým povrchem i hřiště s umělým povrchem. Diváci mají k dispozici dvě tribuny. Vedení klubu, jehož tahounem je předseda Karel Hladiš, držitel plakety dr. Václava Jíry a v čelné funkci nepřetržitě více než třicet let, se však

se současným stavem nemíní spokojit. V plánu je další vylepšování svého stánku. Brzy mají vyrůst na obvodu areálu světla, aby se mohlo hrát i v pozdním večeru. Dalším plánem je zateplení hlavního hřiště vlastním vytápěním, čímž by se Líšeň vypořádala se stoupajícími nároky Fotbalové asociace České republiky v podmínkách pro profesionální soutěže. V Líšni toho za sto let vybudovali mnoho. Zcela určitě se fotbalové dění podepsalo na tom, že Líšeň není žádnou neznámou lokalitou. Ve fotbalovém Česku se SK Líšeň se dostala na mapu největších klubů.

Líšeňský areál v roce 2019. Nahoře hřiště s umělým trávnickem, dole hlavní travnaté hřiště. Za brankou chybí tribuna.

Přehled předsedů klubu

SK Československý Socialistista Líšeň

1924: Josef Hanzl.
1926: František Šilar.
1931: Stanislav Kozel.

SK Líšeň

1934: Alois Brzobohatý.
1936: Ludvík Šik.
1937: Hynek Dostál.
1938: Klement Hronek.
1939: Jan Studýnka.
1943: Antonín Kunz.
1945: Jan Studýnka, Antonín Kozel.
1946: Klement Hronek (předseda SK),
Josef Neužil (předseda oddílu fotbalu).
1947: Jaroslav Šmerda.
1948: Josef Nečas, Miroslav Stojan, Jan Kopecký.

ZJ ZKZ Líšeň

1948: Jan Kopecký.

Sokol Líšeň

1949: Josef Čtvrtníček (předseda Sokola),
Josef Střelec (předseda fotbalového oddílu).
1950: Jan Tmė.

DSO Spartak ZPS Líšeň

1951: Richard Závodný.
1953: Bedřich Zuka.
1956: Jaroslav Šmerda.

TJ Spartak Líšeň

1957: Jaroslav Šmerda.
1960: Jan Studýnka.
1965: Antonín Kunz.
1979: Josef Dresler.
1980: František Linger.
1981: Josef Dresler.
1985: Slavomír Ondráček.
1986: Jan Kúkol.
1990: Karel Hladiš.

SK Líšeň

1991 – dosud: Karel Hladiš.

Přehled trenérů prvního mužstva

SK Československý Socialistista Líšeň

1925: kapitán Klement Hronek.
1926: kapitán Jindřich Ševčík.
1932: hrající kouč Antonín Laštovička.

SK Líšeň

1934: Jan Smolka.
1939: Jan Res.
1942: Jaroslav Moták.
1943: Josef Střelec.
1944: Antonín Laštovička.
1947: Jiří Anton.

ZJ ZKZ Líšeň

1948: Josef Střelec.

Sokol Líšeň

1950: Antonín Laštovička.

DSO Spartak ZPS Líšeň

1951: Jan Vojtíšek.
1953: Jaroslav Štreit.
1954: Jaroslav Štreit, Miroslav Vaněk,
Antonín Laštovička, Josef Švábenský,
Václav Kadlec.

TJ Spartak Líšeň

1958: Miroslav Jaroš.
1963: Gustav Škranz, Jan Daněky.
1964: František Král.
1965: Zdeněk Drlík.
1966: František Čáp, Jan Pátek.

1967: Antonín Zrůstek.
1969: Václav Hřib.
1970: Adolf Široký.
1971: Jan Závodný.
1977: Josef Menšík.
1978: Jan Závodný.
1979: Milan Král.
1980: Josef Schmutz.
1984: Karel Hladiš.
1987: Oldřich Kolařík.
1989: Pavel Kúkol.
1990: Miloš Vlach.

SK Líšeň

1991: Miloš Vlach.
1992: Miroslav Doubrava.
1993: Ladislav Kučerňák.
1994: Pavel Skočovský.
1996: Antonín Lukáš.
1997: Miroslav Válek.
1999: Miroslav Doubrava.
2000: Pavel Outrata.
2004: Ivan Študent.
2006: Bohumil Smrček.
2008: Róbert Kafka.
2010: Zbyněk Zbořil.
2012: Oldřich Janusicza, Bohumil Smrček.
2014: Josef Mazura.
2017: Miloslav Machálek.
2019: Milan Valachovič.

Z krajského přeboru do profesionálních soutěží

Ročník	Soutěž	Pořadí	Mužstvo	Trenér
2003/04	Krajský přebor	13.	Klímeček – Bartoník, Buchta, Čampa, Dedič, Kadur, Kameník, Lacko, Pokorný, Semrád, Staněk. Dále hráli Linger – Chládek, Mrázek, Oprchal, Packowski, Páviš, Poláček, Polínek, Prchlý, Řehák, Valouch.	Outrata
2004/05	Krajský přebor	1.	Plchut – Čampa, Kameník, Lacko, Oprchal, Polínek, P. Pernica, Prchlý, Ptáček, Staněk, Široký. Dále hráli Buchta, Havel, Chládek, Jindra, Kubaský, Martínek, Páviš, Pecha, R. Pernica, Pokorný.	Študent
2005/06	Divize	9.	Plchut – Čampa, Páviš, Široký, Cupák – Lacko, Kameník, Ptáček, Farník – Oprchal, Sehnal. Dále hráli Sedmidubský – Buchta, Fous, Horký, Jaroš, Kalouda, Kubaský, Maruš, Pecha, Polák, Polínek.	Študent, Smrček
2006/07	Divize	2.	Sedmidubský – Čampa, Široký, Vlček, Cupák – Polák, Pecha, Buršík, Buchta – Oprchal, Jaroš. Dále hráli Plchut – Dufek, Farník, Herman, Kameník, Karásek, Kupský, Outrata, Páviš, Ryšánek, Sehnal.	Smrček
2007/08	Divize	4.	Sedmidubský – Čampa, Raušer, Vlček, Široký – Polák, Krejčí, Buršík, Kupský – Oprchal, Jaroš. Dále hráli Kučera – Bombicz, Cupák, Flígl, Hebron, Kalouda, Ptáček, Outrata, Pecha, Ryšánek, Šudoma.	Smrček
2008/09	Divize	2.	Sedmidubský – Čampa, Široký, Hebron, Kupský – Polák, Dostálek, Pecha, Klímeš – Oprchal, Jaroš. Dále hráli Crla, Krejčí, Kolář, Nečas, Němec, Ptáček, Ryšánek, Sehnal, Svoboda, Šudoma.	Kafka
2009/10	MSFL	12.	Sedmidubský – Čampa, Hebron, Kolář, Křap – Pecha – Nosko, Široký, Belej, Bednář – Oprchal. Dále hráli Kukleta – Čejka, Dupal, Jaroš, Konrád, Král, Polák, Prokeš, Ryšánek, Šudoma, Vrtěna.	Kafka, Zbořil
2010/11	MSFL	14.	Sedmidubský – Čampa, Hebron, Král, Mičko – Pecha – Nosko, Michal Drábek, Oprchal, Belej – Vrtěna. Dále hráli Kotoul – Cupák, Martin Drábek, Čoupek, Křap, Matoušek, Mička, Prokeš, Široký, Šudoma, Tenkl.	Zbořil

Ročník	Soutěž	Pořadí	Mužstvo	Trenér
2011/12	MSFL	16.	Sedmidubský – Čampa, Hebron, Široký, Mičko – Koudelka, Dostálek, Malík, Martin Drábek, Nosko – M. Krejčí. Dále hráli Kotoul – Belej, Benešovský, Michal Drábek, J. Krejčí, Oprchal, Pecha, Skok, Suchý, Šudoma, Vrtěna.	Zbořil, Janusicza
2012/13	Divize	2.	Hladký – Čampa, Široký, Fousek, Martin Drábek – Král – Nosko, Lisický, Oprchal, Šudoma – Mílotínský. Dále hráli Veselý – Bezděk, Buchta, Halaška, Hyčka, Kunc, Lapeš, Pecha, Nekola, Nguyen, Večeřa.	Smrček
2013/14	Divize	4.	Petr – Čampa, Široký, Fousek, Martin Drábek – Nosko, Matoušek, Dostálek, Mezník – Mílotínský, Omelčenko. Dále hráli Veselý – Buc, Lisický, Nguyen, Ovčáčík, Sedlák, Sus, Šídla, Šudoma, Vávra, Večeřa.	Smrček, Král
2014/15	MSFL	10.	Veselý – Čampa, Sus, Martin Drábek – Fall – Lisický, Šumbera, Přerovský, Matoušek – Halaška, Mílotínský. Dále hráli Doležal – Fischer, Hanuš, Hyčka, Král, Krška, Mukanza, Omelčenko, Pecha, Široký, Vejmělek.	Mazura
2015/16	MSFL	13.	Zrzavý – Čampa, Zezula, Král, Martin Drábek – Mílotínský, T. Vejmělek, Schneider, Krška – Stehlík, Ovsepjan. Dále hráli Halouska – Bohuslav, Buchta, Fall, Hanuš, Lontras, Nevřala, Matoušek, Přerovský, Vávra, Weber.	Mazura
2016/17	MSFL	12.	Rychetský – Čampa, Zezula, Bednář, Pospíšil – Ovsepjan, Fall, Demeter, Krška – Frimmel, Stehlík. Dále hráli Zrzavý – Daněk, Hanuš, Král, M. Machálek, Matoušek, Mílotínský, Minařík, Nevřala, Vejmělek, Voda.	Mazura, Machálek
2017/18	MSFL	3.	Kotnour – Čampa, Zezula, Hanuš, Bednář – M. Machálek – Pašek, Minařík, Fall, Krška – T. Machálek. Dále hráli Leznar – Demeter, Fila, Frimmel, Hlavica, Malík, Minářčík, Pašek, Reteno, F. Smrčka, O. Vintr.	Machálek

Ročník	Soutěž	Pořadí	Mužstvo	Trenér
2018/19	MSFL	1.	Vítek – Bednář, Hlavica, Černín, Hanuš – Fall – Demeter, Minařík, Krška – T. Machálek, Přichystal. Dále hráli Leznar – Daněk, Dan Jambor, Fila, Krula, Reteno, Rolinek, Smejkal, Šperka, Vavřík, Zapletal.	Machálek
2019/20	FNL	9.	Šustr – Jeřábek, Hlavica, Ševčík – Čermák – Reteno, Málek, Hladík, Rolinek – T. Machálek, Zíkl. Dále hráli Vítek – Bačo, Bednář, Demeter, Kučera, Matocha, Minařík, Silný, Suchý, Vasiljev, O. Vintr.	Machálek, Valachovič
2020/21	FNL	2.	Veselý – Pašek, Jeřábek, Ševčík, Lutonský – Kučera – Bednář, Málek, Matocha, Krška – Silný. Dále hráli Vítek – Demeter, Fall, T. Machálek, Minařík, Otrisal, Reteno, Rolinek, Szotkowski, Tkadlec, Zíkl.	Valachovič
2021/22	FNL	4.	Veselý – Pašek, Jeřábek, Ševčík, Lutonský – Otrisal – Šumbera, Málek, Matocha, Rolinek – Zíkl. Dále hráli Bednář, Černín, Kučera, Krška, Machalík, Minařík, Silný, Stáňa, Ulbrich, Toutou.	Valachovič
2022/23	FNL	5.	Vajner – Pašek, Jeřábek, Černín, Lutonský – Čermák – Ulbrich, Matocha, Machalík, Sokol – Vandas. Dále hráli Marek – Bednář, Laczkó, Minařík, Otrisal, Polášek, Reteno, Džupenjuk, Šumbera, Weber, Zíkl.	Valachovič
Podzim 2023	FNL	10.	Vajner – Otrisal, Jeřábek, Jokovič, Lutonský – Čermák – Polášek, Matocha, Machalík, Sokol – Vandas. Dále hráli Veselý – Aldin, Černín, Mezera, Mionič, Pašek, Raab, Svoboda, Tauš, Ulbrich, Vlasák.	Valachovič

Objektivem Martiny Šperkové

Premiérový zápas ve druhé nejvyšší soutěži odehrála Líšeň v sobotu 20. července 2019 doma proti FK Varnsdorf. V remízovém utkání 2:2 si vedl dobře líšeňský útočník Jan Hladík, jehož se snaží na snímku zastavit ve skluzu Marek Richter.

K výhře nad Chrudimí přispěl i trenérův syn Tomáš, který se na snímku snaží zbavit svého strážce Dostálka.

Do druhé ligy přivedl tým trenér Miloslav Machálek. V Chrudimi dirigoval své svěřence, kteří ve druhém kole F:NL slavili výhru 3:1 nad domácím Městským fotbalovým klubem.

V poslední den prázdnin 2019 remizovala Líšeň na domácí půdě s Viktorií Žižkov (3:3). Na snímku přeskočil Čermák žižkovského útočníka Čapka. Vlevo sleduje souboj Michal Bednář. Další obránci Michal Suchý a Jan Hlavica střeží dotírajícího Sůkenníka.

Obranná trojice ve složení Václav Minařík (6), Ondřej Bačo (19) a Adrián Čermák (12) zbavuje míče soupeře. Vlevo v prostějovském dresu je Milan Lutonský, který později přestoupil do Líšně. V derby v září 2019 vyhrála na domácí půdě Líšeň nad 1. SK Prostějov 3:0.

V červenci 2020 hostila Líšeň na svém hřišti Duklu Praha. Ačkoliv dvakrát v utkání vedla, v závěru podlehla tlaku zkušenějšího mužstva a podlehla 2:3. Na snímku střílí na branku soupeře Ondra Vintř kolem bránícího Součka.

Účinkování v premiérovém ročníku F:NL před svými diváky ukončila Líšeň rozebráním severomoravského soupeře z Třince. Na výhře 6:2 se podílel jednou brankou i mladý Martin Rolinek, který se snaží projít kolem dvojice Wojnar, Omasta.

V sobotu 6. března 2021 se podařilo Líšni porazit na vlastní půdě silný celek Hradce Králové. Velké problémy dělal soupeři Silný, jenž si nenechal vzít míč ani proti přesile, která ho držela doslova i do písmene.

Na vítězství nad exligovým Hradcem se podílel i Lutonský, který vstřelil jednu ze dvou líšeňských branek. Na snímku se za přispění spoluhráče Kršky dere s míčem k hradecké brance.

V září 2021 byl líšeňský stadión zaplněný do posledního místa. Do Líšně zavítala Sparta Praha ke 3. kolu pohárové soutěže. Porážka 0:3, kterou po dvou Drchalových gólech z první půle pečtil těsně před koncem Minčev, byla nešťastná. Diváci vyprovodili své hráče přes prohru potleskem. Zasloužil si jej i Málek, který na snímku je v obklíčení spartanů Drchala, Panáka a Haraslína.

Na začátku března 2022 porazila Líšeň na svém hřišti v derby celek MFK Vyškov 2:0. Na rozhodnutí se čekalo až do 84. minuty, kdy k brance Machalíka z první půle připojil vítězný gól francouzský fotbalista Martin Daniel Toutou Mpondo. Takhle slavil zisk tří bodů.

Brankář Líšně Vlastimil Veselý byl v sezoně 2021/22 společně s opavským Digaňou nejlepším brankářem soutěže. Oba vychytali dvanáct zápasů, aniž by dostali branku.

Před více než 6000 diváky v březnu 2022 pokorila na stadiónu v Králově Poli Líšeň vedoucí celek tabulky Zbrojovku. Brankami Paška, Ševčíka a Lutonského vyhrála Líšeň 3:1. Podařilo se udržet kanonýra soupeře Řezníčka (na snímku v předklonu nad balónem). Zleva bojují Černín, napůl skrytý za zbrojovákem Michalem Ševčíkem Lutonský, líšeňský kapitán Ondřej Ševčík, Šumbera, Řezníček a zády otočený Matocha.

Jaroslav Málek (v bílém) se v líšeňském dresu vypracoval k respektovaným hráčům F:NL. V sezoně 2020/21 se stal i nejlepším střelcem soutěže. Své úspěchy proměnil v přestup do Karviné, v jejímž dresu se dočkal i prvoligových startů. Na snímku z července 2021 se Málek snaží obejít hráče Viktorie Žižkov Březinu.

Po dva roky trápil fotbal covid, který znemožnil účast diváků, nařídil všem okolo hřiště roušky, snížil počet činovníků v bezprostřední blízkosti hřiště. A tak se při dubnovém utkání 2021 s Jihlavou stalo, že místo nosičů nosítek při zranění Demetera nastoupil do akce brankář Líšně Jan Vítek.

V březnu 2021 hrála Líšeň druholigové derby v Blansku, kde se soupeři rozešli s bezbrankovou remízou. Na snímku bojuje o míč David Krška (vpravo) s Robertem Bartolomeuem.

Líšeňský útočník Martin Zíkl trápil v derby s Blanskem v dubnu 2021 obranu soupeře, která nakonec dokázala brněnské střelce ubránit. Zíkl (číslo 15) se snaží na snímku utéct svým soupeřům. Zda se mu to povede sledují zleva Lahodný, sudí Batěk, Málek, Šumbera a Helebrand.

V září 2023 remizovala Líšeň na domácí půdě s Vlašimí 2:2. Na snímku z tohoto utkání bojuje o míč Machalík, který však v zimě odešel k soupeři do Kroměříže, s vlašimským Noghou.

Líšeňský záložník Marek Marocha odehrál při podzimním utkání roku 2023 proti Příbrami svůj stý zápas v dresu Líšně. Pamětní dres mu předává vedoucí mužstva Dagmar Wallová. Žel další zápas nebude Matocha připočítávat, neboť v následující zimní přestávce přestoupil do Prostějova.

Brankář Líšně Tomáš Vajner přišel do mužstva před sezonou 2022/23, aby zastoupil zraněného Veselého, který v předchozím ročníku vychytal společně s opavským Digaňou nejvíce nul. Mladíček z Jablonce zkušeného gólmána zastoupil velice úspěšně. Vychytal 12 nul stejně jako nejlepší brankáři minulého ročníku a stal se v tomto směru nejlepším brankářem F:NL. Náš snímek je z následujícího ročníku, kdy Vajner v srpnu 2023 zakončil zápas s Příbramí čistým kontem. Jeho zákroku přihlížejí Otrisal a Jeřábek.

Pražská posila Pavel Vandas se blýskla nejvíce při utkání s Varnsdorfem (srpen 2022), kdy bývalý hráč Slavoje Vyšehrad dosáhl během sedmi minut prvního poločasu hattricku. V zimní přestávce ročníku 2023/24 se však rozhodl, že jeho další fotbalové kroky půjdou jiným směrem a s Líšní ukončil smlouvu.

Mezi hráče, kteří dokázali v Líšni restartovat svoji kariéru, byl i Jakub Kučera (na snímku s míčem, kdy obchází vlašimského Diase). Hře přihlížejí jeho spoluhráči Demeter a Málek. Kučera si vysloužil svými výkony zájem prvoligového Hradce Králové, kam později přestoupil.

Slovenský fotbalista Erik Otrisal přišel do Líšně přes Lanžhot, kam si ho přivedl trenér Valachovič v době, kdy působil v divizi. Hráč před svým přechodem do České republiky hrával ve slovenských prvoligových mužstvech FK Senice, Spartak Trnava, či Železářny Podbrezová. Na snímku za dohledu Černína likviduje nebezpečí hrozící ze strany soupeře z Prostějova.

Trenér Milan Valachovič přišel do Líšně v premiérovém ročníku po odchodu Machálka do prvoligové Zbrojovky. Převzal dobře připravené mužstvo, jemuž naordinoval hru vycházející z kvalitní obranné činnosti. Ve třech ročnících za sebou přivedl mužstvo do špice tabulky. Několikrát během soutěže i na první místo. Barážovou pozici však mužstvo v závěru ztratilo.

V utkání se Zbrojovkou v srpnu 2021 byl v 79. min. stav vyrovnaný 1:1, když na Hladíkovu branku krátce po zahájení druhé půle odpověděl o pár minut později vyrovnávacím gólem Ševčík. V 79. min. však vběhli na líšeňský trávník dva diváci z prostorů pro hosty, z nichž jeden byl nesmírně agresivní a kopanci zaútočil na pořadatele, likvidující prvního výtržníka. Brněnský útočník Silný zákrokem odtáhl provinilce dál od pořadatelů, za což následně viděl od sudího Důbravského červenou kartu. Oslabená Líšeň v nastavené hrací době inkasovala branku a tak v derby prohrála 1:2. Disciplinární komise však hráče za červenou kartu nepotrestala zastavením činnosti. Brněnské sportovní hnutí jeho zárok ocenilo cenou Fair-play.

Pavel Sokol přišel do Líšně z Pardubic, ale více jsme ho znali z působení v Chrudimi, kde hostoval. Ale před lety hrával i ve Zbrojovce, či Znojmě. Příchodem do Líšně vytvořil silnou dvojici s Lutonským, která po levé straně trápila značně soupeře.

Po odchodu Ševčíka do Hradce Králové převzal kapitánskou pásku Michal Jeřábek. Zabydlel se na místě stopera. Umí překvapit při výškových soubojích, neboť na svých gumových nohách dokáže přeskočit i mnohem vyššího soupeře.

Pohárová klání s nejslavnějšími pražskými kluby

Horní řada: Tomáš Sedmidubský, Rudolf Čampa, Radim Vlček, Petr Pecha, Milan Vorel, Jiří Raušer, Ondřej Šourek, Jiří Jaroš, Lukáš Kopřiva, David Cupák, Martin Gabriel, Zbyněk Oprchal, Pavel Outrata. Spodní řada: Milan Ivana, Rogerio Gaucho, Ladislav Volešák, Přemysl Polák, Tomáš Jablonský, David Hubáček, Zdeněk Šenkeřík, František Dřížďal, Tomáš Bursík.

Ve čtvrtek 11. října 2007 se líšeňští fotbalisté postarali o to, aby se o líšeňském klubu hovořilo ve sportovních zprávách hned v jejich úvodu. V pohárové soutěži se jim totiž podařilo vyřadit slavný pražský klub SK Slavia. Že někteří domácí fanoušci věřili ve výhru svého, tehdy divizního mužstva, před zápasem a ne až za stavu 4:1, svědčí dolní fotografie fanoušků, kteří svůj transparent rozvinuli v době, kdy ještě nebyla mužstva na hřišti.

Pražskou Spartu přivedl los pohárové soutěže do Líšně hned dvakrát. Poprvé na podzim 2021, kdy Líšeň prohrála 0:3. Vyrovnanější výsledek přinesl podzimní zápas 3. kola v roce 2023, kdy Sparta vyhrála 1:0 brankou Michala Ševčíka, který po přestupu ze Zbrojovky Brno hrál první sezonu v letenských barvách. Zápas měl skvělou diváckou kulisu, jak naznačuje zaplněná tribuna. Hráče nutila k lepším výkonům. David Pašek (číslo 20) při bránění Zelenky se rozhodl k málo vídanému zákroku. Pro mladého Martina Tauše (číslo 21), jehož kouč poslal do hry na posledních dvacet minut, bylo nominování k zápasu svátkem. Na snímku bojuje o míč se spartánskou hvězdou Gomezem.

Budování areálu na Kučerově ulici

V posledním desetiletí minulého století měnily kluby škvárová hřiště za trávu. V Líšni zmizela škvára až na jaře 1994. Líšeň tak byla mezi posledními brněnskými kluby, kde funkcionáři sáhli po výměně povrchu. Hráči si na černé škvárové ploše odehráli závěrečný turnaj, po němž obsadili plochu dělníci a zemní stroje. Fotbalisté měli i během přestavby kde trénovat, neboť před dvěma lety začalo sloužit nové tréninkové hřiště se škvárovým povrchem.

Bylo léto roku 1994. Na hlavní, původně škvárové hřiště, se musela navézt část ornice, aby bylo připravené pro nový travnatý koberec.

Tráva hráčům sloužila bezmála deset let, když se v Líšni v roce 2003 rozhodli trávník zdokonalit. Opět se kopalo po celém hřišti, ale tentokrát do země, kde se hloubily rýhy pro trubky umělého zavlažování. Současně se budovalo malé travnaté hřiště za brankou.

V roce 1992 bylo nad hlavním škvárovým hřištěm pole. Takhle vypadalo, když fotbalisté plochu pronajali od rodiny Belcredi a rozhodli se postavit tréninkové hřiště, tehdy se škvárovým povrchem.

Takhle vypadalo tréninkové hřiště na konci roku 1992, kdy se už na něm trénovalo, ba i odehrálo dost mistrovských zápasů všech kategorií v Líšni.

Škvárové tréninkové hřiště vydrželo jen do roku 2006, kdy se našly prostředky na vybudování umělého trávníku. Rozměr byl 90 × 64 m. Otevíralo se žákovským turnajem za účasti mnoha hostů z politické i sportovní sféry. Po přestřižení pásky promluvil k účastníkům tehdejší starosta městské části Líšeň Jiří Janiščin.

Nový povrch vyšší kvality dostalo tréninkové hřiště v roce 2018. Hřiště bylo rozšířeno o 4 m. Aby hráči netrpěli tvrdým povrchem, dostalo vylepšení v podobě tří centimetrové pružné hmoty mezi pokladem z kamení a položeným kobercem umělého trávníku.

Líšeňský areál v roce 2008 se zdál být ukončený. Ale vedení klubu vědělo, že má ještě dost mezer. Třeba i v tom, že první část tribuny na hlavním stadiónu čeká přístavba několika schodů. V té době netušil nikdo, že klub bude muset pro velký zájem diváků postavit ještě jednu tribunu za brankou.

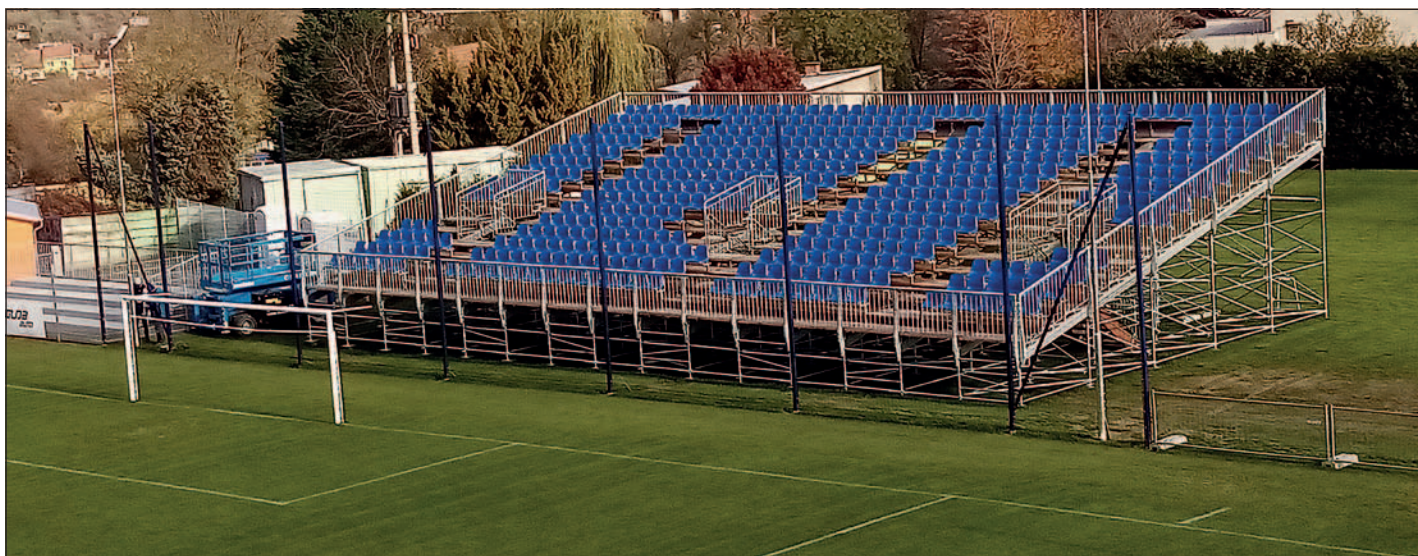
Klub potřeboval vlastní parkoviště, na němž by mohli odstavit svá vozidla rozhodčí, delegáti, hráči, či soupeř svůj autobus. Proto v roce 2015 byla pronajata část sousedního pozemku od firmy Trasta, sloužícího dosud jako skladovací plocha. V roce 2015 začaly provizorní úpravy asfaltovou drtí (vlevo). V roce 2021 byla položena zámková dlažba, a tak nyní klub disponuje malým parkovištěm pro 16 osobních vozů a autobus (vpravo). Na úpravě se podílela stavební firma Přemysl Veselý a pánové Lukáš Čábelka a Jaroslav Cupal

U hlavního vchodu Kučerova 4 započala přestavba původního objektu pro prodej vstupenek a klubovny, následně skladu map Geo-dezie, v restaurační zařízení. Původní restaurace bylo otevřena v roce 1989. Nahoře započítí prací přestavby roce 2003 a výsledek v roce 2022, dole budova po dalších úpravách Bistra Za Bránou. Stav v roce 2024.

Budova starých šaten byla přestavěna v prvním desetiletí nového tisíciletí. Nejprve staří páni postavili nástavbu v roce 1997. Z nástavby vznikla klubovna a ze staré části byt správce, prádelna a sklady. V roce 2005 byly ve staré části kabin dvě malé kabiny (vlevo nahoře) a společná koupelna pro obě mužstva i rozhodčí, kteří museli projít do koupelny přes venkovní prostor (vpravo nahoře). V roce 2007 zrušením dvou malých kabin vznikla pro A muže větší kabina (vlevo uprostřed). Po přemístění kabin do nové tribuny bylo ze dvou větších kabin po pod nadstavbou vybudováno v roce 2019 rehabilitační zařízení s masážními vanami, saunou, bazénkem a odpočívárnou (fotky dole).

Postupem do vyšších soutěží bylo jasné, že se musí vytvořit komfort divákům, dosud se opírajících u zábradlí těsně u hřiště. Nejprve byla uvedena do provozu první část stavby tribuny, bez šaten, nekytá a jen pro část kapacity diváků (v roce 2008). Nová část tribuny (vpravo nahoře) byla pro A muže v používání od roku 2015, dostavena byla před vstupem do profesionálních soutěží roce 2019. Kromě 544 míst obsahuje oddělené místnosti pro novináře, hlasatele, policii a VIP hosty (uprostřed vlevo). Pod tribunou jsou nové kabiny (uprostřed vpravo). Po prvním utkání F:NL s Varnsdorfem musela být pro velký zájem postavena za brankou další tribuna pro 496 diváků. Napřed byla jen zapůjčena, později trochu jiná zakoupena z prostředků města Brna

Budování Orlovny

Původní Orlovna část A sloužila do roku 2002 jako kino (snímek nahoře). Od roku 2003 ji od města Brna – Líšně pronajal SK Líšeň a postupně ji přebudoval. V 2022 zajistil SK Líšeň dotace z různých zdrojů a nákladem cca 38 mil. bez DPH proběhla generální oprava. V roce 2023 byla slavnostně otevřena.

Horní snímky a prostřední vlevo ukazují stav hlediště kina a chodby z roku 2003. Na další trojici je zachyceno kryté tréninkové hřiště s umělým trávnikem, posilovna a šatny v roce 2024.

Vybudování tréninkového centra v Mariánském údolí

S rozvojem klubu, kdy stoupal počet aktivních členů, bylo potřeba dalších tréninkových hřišť. Klub v roce 2013 pronajal od rodiny Belcredi louky v Mariánském údolí, kde začal budovat pro mládežnická družstva jejich tréninkové sportovní centrum. V roce 2013 bylo opravena tribuna z doby Líšeňských slavností na kabiny a původní parkur upraven jen sečením na hřiště pro mládež. V roce 2014 bylo menší hřiště za otevřenou tribunou srovnáno, zaseto. V roce 2015 na původním hřišti stavební firma Přemysl Veselý shrnula ornici, vyrovnala terén, ornici navezla zpět a firma Květ Blažovice osela a vznikla kvalitní travnatá plocha pro přípravky, jak na tréninky, tak na zápasy.

V roce 2019 bylo dokončeno parkoviště v dolní části, velké hřiště s kabinami a malé hřiště za tribunou.
V roce 2022 bylo zahájeno budování další travnaté plochy ve zbytku údolí. Terén stavební firma Přemysl Veselý srovnala, zapískovala a firma Květ Blažovice osela. V roce 2022 na popud SK Líšeň MČ Brno-Líšeň vybudovala veřejně přístupné workoutové hřiště, jak pro veřejnost, tak pro tréninky dětí SK Líšeň.

Stavba přetlakové haly u ZŠ Novolíšeňská

U s námi spolupracující Základní školy Novolíšeňská se od roku 2017 mění na zimu pozemek sloužící k letnímu sportování na místo, kde mohou i přes mrazivé počasí v pohodě trénovat nejen školáci, ale i mladí líšeňští fotbalisté. Hala slouží každoročně od 1. listopadu až do 30. března, kdy se opět uloží a čeká uschovaná v zelených skladech opět na zimu.

Družstva v sezoně 2023/2024

MUŽI A
JARO 2024

S K
LIŠEN

F:NL
FORTUNA: NÁRODNÍ LIGA

1924-2024
100
LET FOTBALU
V LIŠNĚ

HOVNÍ ŘADA ZLEVA
HAPAL ONDŘEJ, POLÁŠEK MAREK, MIONIČ ANTONIO, RAAB LUKÁŠ, ŠULLA MICHAL, RIMOVIČS RENARDS, TAUŠ MARTIN, ROLINEK MARTIN, KLEIN PŘEMYSL (KUSTODI)

PROSTŘEDNÍ ŘADA ZLEVA
KRÁL MICHAL (MANAŽER), MAREK VOJTĚCH (TRENER BRANKÁŘŮ), OTRÍSAL ERIK, ČERMÁK ADRIÁN, JOKOVIČ DUŠAN, WALLOVÁ DAGMAR (VEDOUCÍ), DZIUBA DENIS, ALDIN IBRAHIM, LUTONSKÝ MILAN, PECHA PETR (ASISTENT TRENERA), BURDOV ILYA (VIDEOANALYTIK)

DOLNÍ ŘADA ZLEVA
SOKOL PAVEL, ULRICH FILIP, JEŘÁBEK MICHAL (KAPITÁN), MALÉR PETR (ASISTENT TRENERA), KAREL HLADIŠ (PŘEDSEDA), VALACHOVIČ MILAN (TRENER), PAŠEK DAVID, VAJNER TOMÁŠ, GERŽA PATRIK

CHYBÍ
VLASÁK ADAM

SK LÍŠEŇ B – Horní řada: Michal Toczyski, Yannic Guttler, Lamine Fall, Richard Dostálek, Vojtěch Červík, Dmytro Pavlovyč Džupenjuk, Tom Bílek, Gabriel Israel Odaleko. Prostřední řada: Robin Matocha, David Rudyk, Ondřej Horký, Matyáš Ferlay, Ladislav Hanuš, Marek Daněk, Petr Šíp. Dolní řada zleva: Tomáš Modlitba, Zbyněk Špička, Ondřej Papež, vedoucí mužstva Roman Vytopil, trenér Michal Kugler, Dominik Bolovintsev, Šimon Špaček, Filip Ulrich.

SK Líšeň old boys – Horní řada: kustod Ivan Kukol, hrající trenér Jiří Dosoudil, Lukáš Čábelka, Fedor Čeketa, Rudo Thomas, Michal Odehnal, Robert Semrád, Michal Ptáček, vedoucí týmu Cyril Malý a manager Jiří Podhradský. Dolní řada: Marek Široký, Michal Šenkyř, Ondřej Martin, Marek Cendelin, Jiří Linger, Aleš Hrad, Jakub Pernikar, Jan Zapletal a Petr Pecha.

SK Líšeň futsal – Horní řada: Tomáš Vyhnánek, Pavel Kubáň, trenér Vojtěch Grusr, David Linger, Rostislav Denk. Dolní řada: Ivo Kusák, Tomáš Josefi, Martin Linger, Petr Procházka.

SK LÍŠEŇ U19 – Horní řada: Adam Hanák, Jan Vitoslavský, Marek Kalvoda, Ivan Shlaban, Denis Špilka, Alexandr Štoss, Jakub Cupal, Nikola Klimovič. Prostřední řada: Patrik Sláma, Radek Janeček, Martin Linger, Ondřej Kameník, Richard Suchomel, Nikolas Labuda, Samuel Aniol, Filip Horčíčka, Tomáš Navrátil, Adam Knos, Radim Kulík. Dolní řada: Sebastian Štoss, asistent trenéra Zdeněk Julínek, Ajdin Naprelac, Václav Hochman, vedoucí družstva Kateřina Ševčíková, Lukáš Hasoň, Vojtěch Suchomel, trenér Vladimír Michal, Muhammad Yahaya.

SK LÍŠEŇ U18 – Horní řada: Erik Čábelka, Martin Kerankov, Viktor Brůžek, Marek Kalvoda, Tadeáš Hrabovský, Matyáš Vaněk, Jiří Kosmák. Prostřední řada: zdravotník Kateřina Ševčíková, Lukáš Rolínek, Šimon Lopour, Dominik Pšikal, Michal Povolný, Rostislav Crha, Armin Dervišić, Denis Novák, Libor Aujeský, vedoucí družstva Roman Ševčík. Dolní řada: Nicolas Labuda, František Pavlinec, asistent trenéra David Pašek, Filip Řezník, trenér Martin Sus, Matyáš Kratochvíl, Daniel Klabal.

SK LÍŠEŇ U17 – Horní řada Ondřej Ševela, Martin Furch, Jakub Komárek, Marek Hampl, Adam Tichák, Štěpán Špaček, Jakub Ondrejka, Michal Schallenberger. Prostřední řada: trenér Miroslav Štěpánek, Jan Kozák, Roberto Da Costa, Sebastian Aniol, Tobias Šamalík, Martin Hála, Teodor Jandl, Petr Višvader, Alex Suchomel, asistent trenéra Pavel Čermák. Spodní řada: David Prokop, Richard Kašík, Martin Žalud, asistent trenéra Milan Lutonský, Jakub Drábek, Lukáš Matušinec, Ondřej Haluza.

SK LÍŠEŇ U16 – Horní řada: Zbyněk Blahák, Radek Burkoň, Jan Fadrný, Viktor Cabal, Tomáš Paulík, Petr Janík, Daniel Boček. Prostřední řada: Daniel Slanina, Roman Krátký, Petr Havránek, Matyáš Gross, Lukáš Frečer, Šimon Daněk. Dolní řada: Jan Hrabal, trenér Michal Odehnal, Aleš Toman, vedoucí družstva Anita Dervišić, Šimon Kužel, asistent trenéra Robert Semrád, Jan Derka.

SK LÍŠEŇ U15 – Horní řada: Lubomír Máčal, Ondřej Feilhauer, Alfréd David, Vojtěch Grančaj, Alexander Srneček, Miroslav Savitskyi, Adam Bělohávek. Prostřední řada: Filip Zelníček, Eduard Keršner, Matěj Kotecký, Matouš Lopour, Samuel Kostolný, Nicolas Fibinger, Denis Hladiš, Jan Ulrich. Dolní řada zleva: vedoucí týmu a asistent trenéra Ondřej Koutný, Štěpán Maleček, Kryštof Brabec, Daniel Jeřábek, trenér Marek Střeštitk, Antonín Špaček, Vojtěch Šachl, Rostislav Ivanyna, asistent trenéra František Fučík.

SK LÍŠEŇ U14 – Horní řada: Jan Kopka, David Vaníček, Michal Sedlář, Adam Tkaný, Dominik Chati, Tobias Olt. Prostřední řada: vedoucí družstva Radim Havlíček, Jan Dvořáček, Jan Jeleček, Václav Kopka, Daniel Kubát, Patrik Kos, Filip Nečas, Lukáš Novotný, trenér Ladislav Gőgh, asistent trenéra Jakub Milotínský. Dolní řada: Patrik Vojtěchovský, Šimon Havlíček, Marek Hübel, David Rampula, Nico Navrátil, Jiří Barták, Daniel Železný, Oliver Mitrenga, Daniel Sýkora.

SK LÍŠEŇ U13 – Horní řada: Ondřej Rašovský, Tomáš Grančaj, Kryštof Najt, Vojtěch Palovský, Daniel Balík, Adam Šenkyřík, Radek Hrubý. Prostřední řada: vedoucí družstva Pavel Rašovský, asistent trenéra Ladislav Kollár, Richard Vlček, Daniel Müller, Jakub Mašek, Tobiáš Valihrach, Petr Vaňkát, trenérka Martina Ryšavá, asistent trenéra Michal Jeřábek. Dolní řada zleva: Alex Valder, Lucas Žiška, Adam Matuška, Tomáš Hruban, Tomáš Střelický, Martin Híkl, Dominik Kollár, Lukáš Tesař.

SK LÍŠEŇ U12 – Horní řada: Jakub Jozífek, Timothy Bednář, Jiří Lojek, Martin Sýkora, Petr Cabejšek, Matyáš Hasoň, Václav Spáčil. Prostřední řada: vedoucí družstva Petr Sklenský, asistent trenéra Ilja Burdov, Jakub Sklenský, Marián Kozel, Štěpán Zemánek, Matěj Bar-toš, Dan Kula, Vladimír Kypr, asistent trenéra Richard Sýkora. Dolní řada: Sebastián Almáší, David Janoušek, Tomáš Šťastný, Matyáš Kříž, David Šrámek, trenér Ľuboslav Hnát, Daniel Winter, Tobiáš Ondřík, Štěpán Tůma, Petr Piše, Jakub Braun.

SK LÍŠEŇ U11 – Horní řada: Samuel Šinor, William Ewles, Filip Tráge, Jakub Jozífek, Vladimír Kypr, Štěpán Czudek, Adam Ifrah, Martin Lenghard. Prostřední řada: trenér Michal Kolínský, Theo Busta, David Robeš, Lukáš Vytopil, Vojta Liška, Daniel Kolínský, Arnest Rexhaj, Jan Jelínek, vedoucí družstva Tomáš Hložánek. Dolní řada: Marek Bašný, David Holoubek, Adam Stehlík, Denis Jadrný, Antonie Seka-ninová, Vladislav Ratusneac, Matyáš Heřman, Jonáš Soldán.

SK LÍŠEŇ U10 – Horní řada: asistent trenér Jan Šmejkal, Artak Gevorgyan, Taťána Pernová, Patrik Vodička, Vojtěch Ševčík, Martin Ondráček, Tomáš Loprais, Adam Šmejkal, Lukáš Nippert, Vojtěch Šotlík, Maxmilián Eliáš, vedoucí družstva Pavel Fiala. Dolní řada: trenér Aleš Burget, Tomáš Fiala, Michal Stoklasa, Lukáš Jelič, Štěpán Hudeček, Zakhar Dobrovolsky, Anh Duc Tran, Maxmilián Burget, Marek Faul, Oliver Husák, Tomáš Lněnička, asistent trenéra Marek Faul.

SK LÍŠEŇ U9 – Horní řada: trenér Jan Gruník, Jakub Grünwald, Radim Hlaváč, David Novák, Mikuláš Klíma, Patrik Pospíšil, Ondřej Hudec, Matyáš Kurtin, vedoucí týmu Libor Hlaváč, asistent trenéra Eduard Suzanski. Prostřední řada: Jakub Petr, Roman Gottwald, Daniel Kurtin, Lilien Jiříkovská, Štěpán Kolbábek, Ema Trísková, Jiří Foret. Dolní řada: Šimon Boldiš, Jevhen Ferents, Václav Zelníček, Tomáš Irein, Samuel Rygl, Alex Švihálek, Tomáš Buršík.

SK Líšeň U8 – Horní řada: asistent trenéra Lukáš Krovický, Richard Hudeček, George Nedělník, Martin Bětak, Štěpán Záruba, Antonín Knor, Štěpán Kantor, Adam Pařízek, Lukáš Polický, Theo Kollárik, Matěj Dobrovolný, asistent trenéra Michal Langer. Prostřední řada: Darek Gajda, Eliška Rosypálková, Max Zahradník, Matyáš Cvrkal, Kryštof Krovický, Vítek Pražák, Mataýš Chodúr, Viktor Dušek. Dolní řada: trenér Lukáš Dostál, Radovan Kubánek, Lukáš Pochylý, David Chalupa, Antonín Krejčí, Jakub Martínek, Jakub Sukač, Oliver Křižan, Gleb Zvorych, Oliver Ivancic, asistent trenéra Jan Vohnout.

SK Líšeň U7 – Horní řada: trenér Tomáš Petr, hlavní trenér, Jan Ulrich, trenér, Martin Čupr. Prostřední řada: Štěpán Suchomel, Tykhon Kvotchenko, Jan Petr, Filip Bojanovský, Adam Polakovič, Kryštof Kleibl, Jan Sís, Viktor Bravenec. Dolní řada: Emma Hemalová, Rozália Wilksová, Filip Chvátal, Tony Grim, Martin Čupr, Patrik Gončár, Sebastián Dostál, Igor Zobec, David Petráš, Adam Šumbera, Elisabeth Šedý.

SK Líšeň – předpřípravka A: Nad hráči trenér David Linger. Horní řada: Sebastián Svoboda, Corey Huml, Richard Kalina, Martin Sedlmajer, David Peterka, Robin Jeřábek, Albert Caha, Tomáš Kvarda. Dolní řada: Vojtěch Křížák, Dominik Ptáček, Jindřich Tomsa, Sebastián Šramko, Ladislav Coural, David Schindler, Michal Halamíček.

SK Líšeň předpřípravka B – Nad hráči asistentka trenéra Nicole Lingerová, trenér David Linger. Horní řada: Ladislav Stejný, Albert Macek, Ondřej Foral, Zachariáš Simr, Petr Doček, Marek Šíroky. Dolní řada: Eliáš Ingr, Jonáš Záruba, Tomáš Síkora, Sebastián Pavelka, Eduard Vicen, Vojtěch Smítal, Jan Obhlídal.

SK Líšeň nábor – Nad hráči asistentka trenéra Nicole Lingerová, trenér David Linger. Horní řada: Michael Petrů, Filip Winkler, Adam Pazdera, Jůlie Kalábová, Patrik Pytela, Marek Nykl. Dolní řada: Ben Urban, Tomáš Danyi, Tomáš Kudera, Ondřej Kohoutek, Marek Horváth, Lucas Mandelík.

SK Líšeň ženy A+B – Horní řada: Iva Odehnalová, Daniela Kalášková, Johanka Chodilová, Yevheniya Murnyik, Lenka Vavrušková, Adéla Hlávková, Viktoria Tünde Kaiser, Zuzana Řezáčová, Kristýna Komárková, Petra Skálová. Prostřední řada: trenér brankářek Petr Otruba, Beata Skoumalová, Zuzana Otrubová, Natálie Soukupová, Katka Kukučová, Monika Šanderová, Kateřina Rotreklová, Kristýna Drewniaková, Lucie Králíčková, Aleksandra Kashkina, Charlize Perkins, trenér Radek Řezník. Dolní řada: Šárka Hrabaňová, Šárka Skřepská, Kateřina Dohnálková, Gabriela Špičková, trenér Tomáš Šperka, Bára Petrašová, Veronika Haluzová, Alžběta Suškevičová, Jana Lutonská.

SK Líšeň WU21 – Horní řada: trenér Michal Lukáč, Sára Zetulová, Simona Češková, Kateřina Holzová, Aneta Kalábová, Adéla Doležalová, Lucie Lukáčová, Lucie Hrdličková, asistent trenéra Jaroslav Pokorný. Dolní řada: Noemi Ivančová, Šárka Skřepská, Julie Privarčáková, Adriana Pastyříková, Soňa Stojarová, Petra Dvořáčková a Daniela Kovářová.

SK Líšeň WU15 – Horní řada: Adéla Škrdllová, Michaela Jurásková, Nella Odehnalová. Prostřední řada: vedoucí týmu-Roman Sedlák, Ema Staňková, Laura Sedláková, Tereza Blažková, Viktorie Dočkalová, Jolana Koudelková, asistent trenéra Oleksii Shypkin. Dolní řada: Vanessa Kůfhaberová, Natálie Růžicková, Vanesa Žáková, trenér Václav Koutný, Beáta Černá, Gita Obernauchová, Karla Fadrná.

SK Líšeň WU13 – Horní řada: asistent trénera Marek Semotán, Zita Goldmannová vedoucí družstva Ludmila Julínková, Viktoria Nec-
kářová, Sabina Hančková, Kristýna Šeráková, Emma Vaňková, Gabriela Semotánová, Nikoleta Goldmannová, Sára Čapková, Antónia
Pupena, Emília Cacková, Timea Pechová, tréner Miroslav Žabka. Dolní řada: Lenka Pakostová, Kristýna Spružinová, Lucia Valná, Tereza
Moravcová, Alena Sedláková, Tereza Šotlíková, Linda Zoe Dagostino, Sabina Chládková.

Partneři klubu

Hlavní partner

The logo for FORTUNA features the word "FORTUNA" in a bold, black, sans-serif font, centered within a solid yellow rectangular background.

The logo for Tipsport features a stylized orange checkmark icon to the left of the word "Tipsport" in a white, italicized sans-serif font, all set against a solid blue rectangular background.

The logo for PROSTAVBY features the word "PROSTAVBY" in a bold, blue, sans-serif font, followed by three vertical blue bars of increasing height.

auto bayer

Partneři klubu

Významný partner

Partneři klubu

Partner

11TEAMSSPORTS

Tech4Bet

COPY
CENTRUM
LÍŠEŇ

KATEA
ÚČETNÍ A DAŇOVÁ KANCELÁŘ
KOMERČNÍ SPISOVNA

LOUJA
AUTO

PŘELEPKY. cz

Ing. Jiří Vrbas
KVĚT

TE **TEPLÁRNY**
BRNO

Tomáš
Svoboda
(NS nábytek)

vitar

MRÁZ
LÉČÍ

Tech
Fabrika

A1

Atradius
Managing risk, enabling trade

Frgal
Catering

PRAMOS

Recovera

DSB

CUPÁK
Domácí dílna

Veřejná správa

jihomoravský kraj

B | R | N | O |

Líšeň

NÁRODNÍ
SPORTOVNÍ
AGENTURA

Zvláštní poděkování patří rodině Belcredi, která vycházela líšeňskému klubu vstříc od jeho vzniku dodnes zejména při vylepšení zázemí pro fotbalisty. Díky ní mohlo vzniknout i tréninkové centrum mládeže v Mariánském údolí, kde našla svůj domov nejmladší generace líšeňského fotbalu.

